

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ένατο τμήμα)

της 1ης Μαρτίου 2018*

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο συνίσταται σε δύο παράλληλες ρίγες επί υποδήματος – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο αναπαριστά τρεις παράλληλες ρίγες επί υποδήματος – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Προσβολή της φήμης – Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»

Στην υπόθεση T-629/16,

Shoe Branding Europe BVBA, με έδρα το Oudenaarde (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τον J. Løje, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από τις A. Lukošūtė και A. Söder,

καθού,

αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

adidas AG, με έδρα το Herzogenaurach (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τις I. Fowler και I. Junkar, solicitors,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Ιουνίου 2016 (υπόθεση R 597/2016-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της adidas και της Shoe Branding Europe,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Gervasoni, πρόεδρο, L. Madise και K. Kowalik-Bańczyk (εισηγήτρια), δικαστές,

γραμματέας: X. Lopez Bancalari, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την 1η Σεπτεμβρίου 2016,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του EUIPO που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την 1η Δεκεμβρίου 2016,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 21 Δεκεμβρίου 2016,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 6ης Ιουλίου 2017,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Την 1η Ιουλίου 2009, η προσφεύγουσα, Shoe Branding Europe BVBA, υπέβαλε στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το [σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης] (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί [ήτοι αντικατασταθεί από τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1)].
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, το οποίο η προσφεύγουσα προσδιόρισε ως «άλλο» σήμα, παρατίθεται αμέσως κατωτέρω:

- 3 Στην αίτηση καταχώρισεως, το σήμα περιγράφεται ως ακολούθως:
«Το σήμα είναι σήμα θέσεως. Το σήμα συνίσταται σε δύο παράλληλες ρίγες στο εξωτερικό της επιφάνειας του άνω τμήματος υποδήματος. Οι παράλληλες ρίγες ξεκινούν από την άκρη της σόλας του υποδήματος και ανεβαίνουν λοξά έως το τμήμα του υποδήματος που καλύπτει το άνω μέρος της καμάρας του πέλματος. Η διακεκομμένη γραμμή οριοθετεί τη θέση του σήματος και δεν αποτελεί μέρος του σήματος.»
- 4 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος εμπίπτουν στην κλάση 25 του Διακανονισμού της Νίκαιας, της 15ης Ιουνίου 1957, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, όπως αναθεωρήθηκε και τροποποιήθηκε, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Είδη υποδήσεως».
- 5 Η αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 107/2010, της 14ης Ιουνίου 2010.
- 6 Στις 13 Σεπτεμβρίου 2010, η παρεμβαίνουσα, adidas AG, άσκησε ανακοπή κατά της καταχώρισεως του ζητηθέντος σήματος δυνάμει του άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρου 46 του κανονισμού 2017/1001) για το σύνολο των προϊόντων που αφορούσε η αίτηση καταχώρισεως.
- 7 Η ανακοπή στηριζόταν, συγκεκριμένα, στις ακόλουθες προγενέστερες καταχωρίσεις:
 - το υπ' αριθ. 3517646 εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο καταχωρίστηκε στις 26 Ιανουαρίου 2006, για «είδη υποδήσεως», και το οποίο υπάγεται στην κλάση 25, με την ακόλουθη περιγραφή: «Το σήμα αποτελείται από τρεις παράλληλες ρίγες ίδιου μεγέθους και

πλάτους, αποτυπωμένες επί υποδημάτων. Οι ρίγες είναι αποτυπωμένες στο άνω τμήμα της επιφάνειας των παπουτσιών, στο επίπεδο μεταξύ των κορδονιών και της σόλας». Το εν λόγω σήμα (στο εξής: προγενέστερο σήμα) παρατίθεται αμέσως κατωτέρω:

- το υπ' αριθ. 39950559 γερμανικό σήμα τύπου «άλλο σήμα», το οποίο καταχωρίστηκε στις 14 Δεκεμβρίου 1999 και ανανεώθηκε δεόντως, για «είδη υποδήσεως, συμπεριλαμβανομένων των αθλητικών υποδημάτων και των υποδημάτων καθημερινής χρήσεως» και το οποίο υπάγεται στην κλάση 25, με την ακόλουθη περιγραφή: «Το σήμα συνίσταται σε τρεις ρίγες που κάνουν αντίθεση με το βασικό χρώμα του υποδήματος. Το σχήμα του υποδήματος χρησιμεύει μόνο για να απεικονίζει τον τρόπο με τον οποίο αποτυπώνεται το εμπορικό σήμα, δεν αποτελεί καθεαυτό μέρος του εμπορικού σήματος». Το εν λόγω σήμα (στο εξής: γερμανικό σήμα υπ' αριθ. 39950559) παρατίθεται αμέσως κατωτέρω:

- 8 Προς στήριξη της ανακοπής προβλήθηκαν οι λόγοι του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (νυν, άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001).
- 9 Το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή με την από 22 Μαΐου 2012 απόφασή του.
- 10 Στις 2 Ιουλίου 2012, η παρεμβαίνουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του EUIPO, δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρων 66 έως 71 του κανονισμού 2017/1001), κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.
- 11 Με απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2013, το δεύτερο τμήμα προσφυγών του EUIPO απέρριψε την προσφυγή, ιδίως με το σκεπτικό ότι τα αντιπαρατιθέμενα σήματα ήταν διαφορετικά, συνολικώς εξεταζόμενα, και το στοιχείο αυτό επαρκούσε, αφενός, για να αποκλείσει κάθε κίνδυνο συγχύσεως στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού, υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, και, αφετέρου, για να καταστήσει απίθανη τη δημιουργία συνδέσμου μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων στην αντίληψη του ίδιου κοινού, και, κατά συνέπεια, την επέλευση μίας εκ των προσβολών που προβλέπονται στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού (στο εξής: απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2013).
- 12 Η παρεμβαίνουσα προσέφυγε κατά της ανωτέρω αποφάσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 13 Με απόφαση της 21ης Μαΐου 2015, adidas κατά ΓΕΕΑ – Shoe Branding Europe (Δύο παράλληλες ρίγες επί υποδήματος) (T-145/14, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: απόφαση περί ακυρώσεως, EU:T:2015:303), το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2013, λόγω του ότι το τμήμα προσφυγών είχε εσφαλμένως καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν υπήρχε καμία ομοιότητα

μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων και ότι η εν λόγω πλάνη εκτιμήσεως είχε καταστήσει εσφαλμένη την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών σχετικά με την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως στην αντίληψη του κοινού ή, a fortiori, την ύπαρξη κινδύνου συσχετισμού των αντιπαρατιθέμενων σημάτων.

- 14 Η προσφεύγουσα άσκησε αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως αυτής.
- 15 Με διάταξη της 17ης Φεβρουαρίου 2016, Shoe Branding Europe κατά ΓΕΕΑ (C-396/15 P, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: διάταξη επί της αναιρέσεως, EU:C:2016:95), το Δικαστήριο απέρριψε την εν λόγω αίτηση αναιρέσεως.
- 16 Συνεπεία της αποφάσεως περί ακυρώσεως και της διατάξεως επί της αναιρέσεως, το δεύτερο τμήμα προσφυγών του EUIPO επανεξέτασε την προσφυγή που είχε ασκήσει η παρεμβαίνουσα κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.
- 17 Με απόφαση της 8ης Ιουνίου 2016 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τμήμα προσφυγών έκανε δεκτή την εν λόγω προσφυγή και την ανακοπή, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009. Ειδικότερα, έκρινε ότι, λαμβανομένου υπόψη ορισμένου βαθμού ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, της ταυτότητας των προϊόντων που καλύπτονται από τα εν λόγω σήματα, καθώς και την ευρεία φήμη του προγενέστερου σήματος, υφίστατο κίνδυνος το ενδιαφερόμενο κοινό να θεωρήσει ότι υπάρχει σύνδεσμος μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων και ότι η χρήση του ζητηθέντος σήματος αντλούσε αθέμιτο όφελος από τη φήμη του προγενέστερου σήματος, χωρίς αυτό να δικαιολογείται από νόμιμη αιτία.

Αιτήματα των διαδίκων

- 18 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει το τμήμα προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.
- 19 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι με το δεύτερο αίτημά της έπρεπε να νοηθεί ότι ζητείται η καταδίκη του EUIPO στα δικαστικά έξοδα, πράγμα το οποίο σημείωσε το Γενικό Δικαστήριο στα πρακτικά της επ' ακροατηρίου συζητήσεως.
- 20 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 21 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, έναν και μοναδικό λόγο, αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, καθώς και από «παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών». Κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι συνέτρεχαν εν προκειμένω οι προϋποθέσεις αρνήσεως καταχωρίσεως σήματος που προβλέπονται στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.

- 22 Ο ανωτέρω λόγος ακυρώσεως υποδιαιρείται σε τρία σκέλη καθόσον η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά, πρώτον, την απόδειξη της φήμης του προγενέστερου σήματος, δεύτερον, την ύπαρξη προσβολής της φήμης ή του διακριτικού χαρακτήρα του εν λόγω σήματος και, τρίτον, της έλλειψης νόμιμης αιτίας της χρήσεως του ζητηθέντος σήματος.

Γενικές σκέψεις επί του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009

- 23 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος υπό την έννοια της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου (νυν άρθρου 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001), το ζητούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση αν ταυτίζεται ή ομοιάζει με το προγενέστερο σήμα και πρόκειται να καταχωρισθεί για προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν ομοιάζουν με αυτές για τις οποίες έχει καταχωρισθεί το προγενέστερο σήμα, εφόσον, στην περίπτωση προγενέστερου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα σήμα αυτό χαίρει φήμης στην Ευρωπαϊκή Ένωση και, στην περίπτωση προγενέστερου εθνικού σήματος, το σήμα αυτό χαίρει φήμης στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, η δε χρήση, χωρίς νόμιμη αιτία, του ζητούμενου σήματος θα αντλούσε αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος ή θα έβλαπτε τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη.
- 24 Η διευρυμένη προστασία την οποία παρέχει στο προγενέστερο σήμα το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 προϋποθέτει συνεπώς τη συνδρομή ορισμένων προϋποθέσεων. Πρώτον, το προγενέστερο σήμα πρέπει να έχει καταχωρισθεί. Δεύτερον, τόσο το προγενέστερο σήμα όσο και αυτό του οποίου ζητείται η καταχώριση πρέπει να ταυτίζονται ή να είναι παρόμοια. Τρίτον, το προγενέστερο σήμα πρέπει να χαίρει φήμης εντός της Ένωσης, στην περίπτωση προγενέστερου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ή εντός του οικείου κράτους μέλους, στην περίπτωση προγενέστερου εθνικού σήματος. Τέταρτον, η άνευ νομίμου αιτίας χρήση του αιτούμενου σήματος πρέπει να συνεπάγεται τον κίνδυνο αντλήσεως αθέμιτου οφέλους από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη του προγενέστερου σήματος ή τον κίνδυνο βλάβης των στοιχείων αυτών. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές και η έλλειψη έστω και μίας εξ αυτών αρκεί ώστε να αποκλείσει την εφαρμογή της εν λόγω διατάξεως [βλ. απόφαση της 22ας Μαρτίου 2007, Sigla κατά ΓΕΕΑ – Elleni Holding (VIPS), T-215/03, EU:T:2007:93, σκέψη 34 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

Έννοια της φήμης του προγενέστερου σήματος

- 25 Για να τύχει της προστασίας του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, ένα καταχωρισμένο σήμα πρέπει να είναι γνωστό σε σημαντικό τμήμα του οικείου κοινού λόγω των καλυπτόμενων από αυτό προϊόντων ή υπηρεσιών [απόφαση της 6ης Φεβρουαρίου 2007, Aktieselskabet af 21. november 2001 κατά ΓΕΕΑ – TDK Kabushiki Kaisha (TDK), T-477/04, EU:T:2007:35, σκέψη 48· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 1999, General Motors, C-375/97, EU:C:1999:408, σκέψη 26].
- 26 Κατά την εξέταση της προϋποθέσεως αυτής, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία στη συγκεκριμένη υπόθεση στοιχεία, και ιδίως το μερίδιο αγοράς που κατέχει το σήμα, η ένταση, η γεωγραφική έκταση και η διάρκεια της χρήσεώς του, καθώς και το μέγεθος των επενδύσεων που έγιναν από την επιχείρηση για την προβολή του (απόφαση της 6ης Φεβρουαρίου 2007, TDK, T-477/04, EU:T:2007:35, σκέψη 49· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 1999, General Motors, C-375/97, EU:C:1999:408, σκέψη 27).
- 27 Από εδαφικής απόψεως, η προϋπόθεση περί φήμης όσον αφορά σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να θεωρείται ότι πληρούται όταν το σήμα αυτό χαίρει φήμης σε σημαντικό τμήμα του εδάφους της Ένωσης (απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2009, PAGO International, C-301/07, EU:C:2009:611,

σκέψη 27). Σε ορισμένες περιπτώσεις, ακόμη και το έδαφος ενός και μόνο κράτους μέλους δύναται να θεωρηθεί ως σημαντικό τμήμα του εδάφους της Ένωσης (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2009, PAGO International, C-301/07, EU:C:2009:611, σκέψη 28).

- 28 Εξάλλου, ο δικαιούχος καταχωρισμένου σήματος δύναται, προκειμένου να αποδείξει τον ιδιαίτερο διακριτικό χαρακτήρα και τη φήμη του σήματος αυτού, να επικαλεσθεί αποδείξεις για τη χρήση του υπό διαφορετική μορφή, ως μέρους άλλου καταχωρισμένου σήματος το οποίο χαίρει φήμης, υπό την προϋπόθεση ότι το οικείο κοινό εξακολουθεί να αντιλαμβάνεται τα επίμαχα προϊόντα ως προερχόμενα από την ίδια επιχείρηση. Για να κριθεί αν όντως συμβαίνει αυτό, πρέπει να εξακριβωθεί ότι οι διαφορές μεταξύ των δύο σημάτων δεν εμποδίζουν το οικείο κοινό να συνεχίσει να αντιλαμβάνεται τα επίμαχα προϊόντα ως προερχόμενα από συγκεκριμένη επιχείρηση [βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 5ης Μαΐου 2015, Spa Monopole κατά ΓΕΕΑ – Orly International (SPARITUAL), T-131/12, EU:T:2015:257, σκέψεις 33 και 35].

Ανάγκη υπάρξεως συνδέσμου ή συσχετισμού των αντιπαρατιθέμενων σημάτων

- 29 Υπενθυμίζεται ότι οι προσβολές στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, οσάκις επέρχονται, συνιστούν επακόλουθο ορισμένου βαθμού ομοιότητας μεταξύ του προγενέστερου και του μεταγενέστερου σήματος, εξαιτίας της οποίας το ενδιαφερόμενο κοινό τα συσχετίζει, δηλαδή τα συνδέει μεταξύ τους, χωρίς κατ' ανάγκην να τα συγχέει. Συνεπώς, δεν απαιτείται η ύπαρξη τέτοιου βαθμού ομοιότητας μεταξύ του προγενέστερου σήματος που χαίρει φήμης και του χρησιμοποιούμενου από τον τρίτο σημείου ώστε να υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως του ενδιαφερομένου κοινού. Αρκεί ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ του σήματος που χαίρει φήμης και του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση να έχει ως αποτέλεσμα το ενδιαφερόμενο κοινό να τα συσχετίζει (απόφαση της 22ας Μαρτίου 2007, VIPS, T-215/03, EU:T:2007:93, σκέψη 41· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, αποφάσεις της 23ης Οκτωβρίου 2003, Adidas-Salomon και Adidas Benelux, C-408/01, EU:C:2003:582, σκέψη 29, και της 18ης Ιουνίου 2009, L'Oréal κ.λπ., C-487/07, EU:C:2009:378, σκέψη 36).
- 30 Η ύπαρξη τέτοιου συνδέσμου πρέπει να εκτιμάται συνολικώς, λαμβανομένων υπόψη όλων των κρίσιμων παραγόντων της εκάστοτε υποθέσεως, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται, ιδίως, πρώτον, η φύση και ο βαθμός συγκλίσεως ή διαφορετικότητας των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών, δεύτερον, ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, τρίτον, το εύρος της φήμης του προγενέστερου σήματος, τέταρτον, ο βαθμός διακριτικού χαρακτήρα, είτε εγγενούς είτε αποκτηθέντος λόγω χρήσεως και, εν ανάγκη, πέμπτον, η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως στην αντίληψη του ενδιαφερομένου κοινού (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψεις 41 και 42).
- 31 Πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι ο βαθμός προσοχής του μέσου καταναλωτή ποικίλλει αναλόγως της κατηγορίας των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 22ας Ιουνίου 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, EU:C:1999:323, σκέψη 26, και της 13ης Φεβρουαρίου 2007, T-256/04, Mundipharma κατά ΓΕΕΑ – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, EU:T:2007:46, σκέψη 42]. Για τον λόγο αυτόν, ο βαθμός προσοχής του ενδιαφερομένου κοινού αποτελεί επίσης κρίσιμο παράγοντα για την εκτίμηση της υπάρξεως συνδέσμου μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων [βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις της 9ης Μαρτίου 2012, Ella Valley Vineyards κατά ΓΕΕΑ – HFP (ELLA VALLEY VINEYARDS), T-32/10, EU:T:2012:118, σκέψεις 27, 28, 45 και 55 έως 57, της 9ης Απριλίου 2014, EI du Pont de Nemours κατά ΓΕΕΑ – Zueco Ruiz (ZYTEL), T-288/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:196, σκέψεις 74 και 75, και της 19ης Μαΐου 2015, Swatch κατά ΓΕΕΑ – Panavision Europe (SWATCHBALL), T-71/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:293, σκέψη 33].
- 32 Παράλληλα, δεν μπορεί να αποκλεισθεί η συνύπαρξη δύο σημάτων σε μια συγκεκριμένη αγορά να δύναται να συμβάλει, μαζί με άλλους παράγοντες, στη μείωση του κινδύνου συσχετισμού των δύο σημάτων, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 [απόφαση της

26ης Σεπτεμβρίου 2012, IG Communications κατά ΓΕΕΑ – Citigroup και Citibank (CITIGATE), T-301/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:473, σκέψη 128· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, αποφάσεις της 3ης Σεπτεμβρίου 2009, Aceites del Sur-Coosur κατά Koipe, C-498/07 P, EU:C:2009:503, σκέψη 82, και της 11ης Μαΐου 2005, Grupo Sada κατά ΓΕΕΑ – Sadia (GRUPO SADA), T-31/03, EU:T:2005:169, σκέψη 86].

- 33 Ωστόσο, τέτοιο ενδεχόμενο μπορεί να ληφθεί υπόψη μόνον αν αποδειχθεί δεόντως ότι η συνύπαρξη αυτή βασίζεται στην έλλειψη κινδύνου συσχετισμού των ανωτέρω σημάτων στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού και υπό την προϋπόθεση ότι τα ανωτέρω σήματα και τα αντιπαρατιθέμενα σήματα ταυτίζονται (απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2012, CITIGATE, T-301/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:473, σκέψη 128· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση της 11ης Μαΐου 2005, GRUPO SADA, T-31/03, EU:T:2005:169, σκέψη 86) ή είναι, τουλάχιστον, αρκούντως παρεμφερή.
- 34 Η έλλειψη κινδύνου συσχετισμού μπορεί να συναχθεί ιδίως από την «ειρηνική» συνύπαρξη των σημάτων στην αγορά (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 3ης Σεπτεμβρίου 2009, Aceites del Sur-Coosur κατά Koipe, C-498/07 P, EU:C:2009:503, σκέψη 82). Εντούτοις, η συνύπαρξη μεταξύ δύο σημάτων δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «ειρηνική» όταν η χρήση του ενός εξ αυτών έχει αμφισβητηθεί από τον δικαιούχο του άλλου σήματος ενώπιον διοικητικών οργάνων ή δικαστηρίων [βλ., υπ' αυτήν την έννοια και κατ' αναλογία, αποφάσεις της 3ης Σεπτεμβρίου 2009, Aceites del Sur-Coosur κατά Koipe, C-498/07 P, EU:C:2009:503, σκέψη 83, και της 8ης Δεκεμβρίου 2005, Castellblanch κατά ΓΕΕΑ – Champagne Roederer (CRISTAL CASTELLBLANCH), T-29/04, EU:T:2005:438, σκέψη 74].

Είδη προσβολών της φήμης ή του διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος

- 35 Η ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού αποτελεί αναγκαία, αλλά όχι και αφ' εαυτής επαρκή προϋπόθεση για να γίνει δεκτό ότι συντρέχει κάποια από τις προσβολές έναντι των οποίων το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 παρέχει προστασία στα σήματα που χαίρουν φήμης (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 18ης Ιουνίου 2009, L'Oréal κ.λπ., C-487/07, EU:C:2009:378, σκέψη 37 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 36 Οι προσβολές αυτές είναι, πρώτον, η βλάβη του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος, δεύτερον, η βλάβη της φήμης του σήματος αυτού και, τρίτον, η άντληση αθέμιτου οφέλους από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του εν λόγω σήματος (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 18ης Ιουνίου 2009, L'Oréal κ.λπ., C-487/07, EU:C:2009:378, σκέψη 38 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 37 Πρέπει να επισημανθεί ότι, με εξαίρεση την περίπτωση που η χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση δικαιολογείται από νόμιμη αιτία, έστω και ένα από τα είδη προσβολών αρκεί για την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009. Ως εκ τούτου, το όφελος που αντλεί τρίτος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του σήματος μπορεί να είναι αθέμιτο, ακόμη και αν η χρήση του πανομοιότυπου ή παρόμοιου σημείου δεν βλάπτει ούτε τον διακριτικό χαρακτήρα ούτε τη φήμη του σήματος ή, γενικότερα, τον δικαιούχο του σήματος (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 18ης Ιουνίου 2009, L'Oréal κ.λπ., C-487/07, EU:C:2009:378, σκέψεις 42 και 43).

Κανόνες αποδείξεως και σχέση μεταξύ της υπάρξεως προσβολής και της υπάρξεως νόμιμης αιτίας

- 38 Για να τύχει της προστασίας του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος πρέπει, καταρχάς, να αποδείξει είτε ότι η χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση αντλεί αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη του προγενέστερου σήματος, είτε ότι βλάπτει τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή την εν λόγω φήμη (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψη 37).

- 39 Συναφώς, η πραγματική χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση μπορεί να ληφθεί υπόψη ως ένδειξη, ως παράδειγμα της υψηλής πιθανότητας υπάρξεως κινδύνου προσβολής του προγενέστερου σήματος που χαίρει φήμης. Επομένως, όταν το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση χρησιμοποιείται ήδη και προσκομίζονται συγκεκριμένα στοιχεία τα οποία αποδεικνύουν την ύπαρξη συνδέσμου στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού και την ύπαρξη προσβολής, αυτά προφανώς βαρύνουν σημαντικά κατά την εκτίμηση του κινδύνου προσβολής του προγενέστερου σήματος [βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις της 25ης Ιανουαρίου 2012, Viaguara κατά ΓΕΕΑ – Pfizer (VIAGUARA), T-332/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:26, σκέψη 72, της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Coca-Cola κατά ΓΕΕΑ – Mitico (Master), T-480/12, EU:T:2014:1062, σκέψεις 88 και 89, καθώς και προτάσεις της γενικής εισαγγελέως Sharpston στην υπόθεση Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:370, σκέψη 84].
- 40 Ωστόσο, ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος δεν υποχρεούται να αποδείξει την ύπαρξη πραγματικής και ενεστώσας προσβολής του σήματός του. Συγκεκριμένα, όταν ενδέχεται το σήμα του να υποστεί μια τέτοια προσβολή λόγω του τρόπου με τον οποίο ο δικαιούχος του μεταγενέστερου σήματος μπορεί να χρησιμοποιήσει το δικό του σήμα στο μέλλον, δεν είναι δυνατόν ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος να υποχρεωθεί να αναμείνει την επέλευσή της για να είναι σε θέση να ζητήσει την απαγόρευση της εν λόγω χρήσεως. Εντούτοις, ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος οφείλει να αποδείξει την ύπαρξη στοιχείων από τα οποία δύναται εκ πρώτης όψεως να συναχθεί σοβαρός κίνδυνος επελεύσεως τέτοιας προσβολής στο μέλλον [απόφαση της 25ης Μαΐου 2005, Spa Monopole κατά ΓΕΕΑ – Spa-Finders Travel Arrangements (SPA-FINDERS), T-67/04, EU:T:2005:179, σκέψη 40· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψη 38].
- 41 Επιπροσθέτως, είναι δυνατόν, ιδίως στην περίπτωση ανακοπής που στηρίζεται σε προγενέστερο σήμα που χαίρει εξαιρετικά ευρείας φήμης, να είναι τόσο πρόδηλη η πιθανότητα μέλλοντος και μη υποθετικού κινδύνου προκλήσεως βλάβης ή αντλήσεως αθεμίτου οφέλους του ζητουμένου σήματος από το ανωτέρω σήμα, ώστε ο ανακόπτων να μην απαιτείται να επικαλεστεί και να αποδείξει κανένα άλλο πραγματικό περιστατικό προς τούτο (απόφαση της 22ας Μαρτίου 2007, VIPS, T-215/03, EU:T:2007:93, σκέψη 48).
- 42 Εφόσον ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος μπορέσει να αποδείξει την ύπαρξη είτε πραγματικής και ενεστώσας προσβολής του σήματός του υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, είτε, ελλείψει τέτοιας προσβολής, σοβαρού κινδύνου επελεύσεως της στο μέλλον, εναπόκειται στον δικαιούχο του μεταγενέστερου σήματος να αποδείξει ότι υφίσταται νόμιμη αιτία για τη χρήση του (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψη 39).

Έννοια του οφέλους που αντλείται αθέμιτα από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος

- 43 Υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η έννοια του αθέμιτου οφέλους που αντλείται από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος, που προσδιορίζεται επίσης υπό τους όρους «παρασιτισμός» και «free-riding», συνδέεται με το όφελος που προκύπτει από τη χρήση του πανομοιότυπου ή παρόμοιου σήματος. Περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τις περιπτώσεις κατά τις οποίες, λόγω της αντανάκλασής της φήμης του σήματος ή των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων που προβάλλονται δι' αυτού στα περιγραφόμενα από το πανομοιότυπο ή παρεμφερές σημείο προϊόντα, υφίσταται πρόδηλη εκμετάλλευση του σήματος το οποίο χαίρει φήμης (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 18ης Ιουνίου 2009, L'Oréal κ.λπ., C-487/07, EU:C:2009:378, σκέψη 41).
- 44 Επομένως, οσάκις τρίτος επιχειρεί μέσω της χρήσεως σήματος παρόμοιου με σήμα που χαίρει φήμης να προσδεθεί στο άρμα του σήματος αυτού προκειμένου να επωφεληθεί από την ελκυστικότητα, τη φήμη και το κύρος του, καθώς και να εκμεταλλευθεί, άνευ χρηματικού αντιτίμου και χωρίς ο ίδιος να

μοχθήσει για αυτό, την εμπορική προσπάθεια την οποία καταβάλλει ο δικαιούχος του σήματος για να δημιουργήσει και να εδραιώσει τη φήμη του συγκεκριμένου σήματος, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το όφελος που απορρέει από τέτοια χρήση αντλείται αθέμιτα από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη του εν λόγω σήματος (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 18ης Ιουνίου 2009, L'Oréal κ.λπ., C-487/07, EU:C:2009:378, σκέψη 49).

- 45 Συνεπώς, ο κίνδυνος τέτοιας προσβολής μπορεί, ιδίως, να γίνει δεκτός όταν προσκομίζονται αποδεικτικά στοιχεία περί συσχετισμού του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση με θετικές ιδιότητες του πανομοιότυπου ή παρεμφερούς προγενέστερου σήματος [βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 2012, You-Q κατά ΓΕΕΑ – Apple Corps (BEATLE), T-369/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:177, σκέψεις 71 και 72, της 27ης Σεπτεμβρίου 2012, El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ – Pucci International (Emidio Tucci), T-373/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:500, σκέψεις 66 και 68, και της 2ας Οκτωβρίου 2015, The Tea Board κατά ΓΕΕΑ – Delta Lingerie (Darjeeling), T-624/13, EU:T:2015:743, σκέψεις 140 έως 143 και 146].
- 46 Ωστόσο, για να κριθεί αν, σε συγκεκριμένη περίπτωση, η χρήση, χωρίς νόμιμη αιτία, του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση θα αντλούσε αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος, πρέπει να γίνει συνολική εκτίμηση όλων των κρίσιμων παραγόντων της συγκεκριμένης υποθέσεως (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψεις 68 και 79, και της 18ης Ιουνίου 2009, L'Oréal κ.λπ., C-487/07, EU:C:2009:378, σκέψη 44).
- 47 Μεταξύ των παραγόντων αυτών συγκαταλέγονται, ιδίως, το εύρος της φήμης και ο βαθμός διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, καθώς και η φύση και ο βαθμός συγκλίσεως των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 18ης Ιουνίου 2009, L'Oréal κ.λπ., C-487/07, EU:C:2009:378, σκέψη 44).
- 48 Ιδίως όσον αφορά το εύρος της φήμης και τον βαθμό διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, όσο εντονότερος είναι ο διακριτικός χαρακτήρας και μεγαλύτερη η φήμη αυτού του σήματος, τόσο ευχερέστερα μπορεί να γίνει δεκτό ότι υφίσταται προσβολή (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 14ης Σεπτεμβρίου 1999, General Motors, C-375/97, EU:C:1999:408, σκέψη 30, της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψη 69, και της 18ης Ιουνίου 2009, L'Oréal κ.λπ., C-487/07, EU:C:2009:378, σκέψη 44).
- 49 Αντιστοίχως, όσο μεγαλύτερη είναι η ομοιότητα μεταξύ των προϊόντων ή των υπηρεσιών που καλύπτονται από τα αντιπαρατιθέμενα σήματα, τόσο αυξάνονται οι πιθανότητες το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση να αντλεί όφελος από τον σύνδεσμο που δημιουργείται μεταξύ των δύο σημάτων στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού (βλ., κατ' αναλογία, προτάσεις της γενικής εισαγγελέως E. Sharpston στην υπόθεση Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:370, σημείο 65).
- 50 Εξάλλου, πρέπει να επισημανθεί ότι, στο πλαίσιο της συνολικής εκτιμήσεως που προαναφέρθηκε στη σκέψη 46, η ύπαρξη κινδύνου αποδυναμώσεως ή αμαυρώσεως του σήματος, και άρα επελεύσεως μίας εκ των δύο λοιπών ειδών προσβολών που προαναφέρθηκαν στη σκέψη 36, δύναται επίσης να ληφθεί υπόψη αν αυτό κριθεί αναγκαίο (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 18ης Ιουνίου 2009, L'Oréal κ.λπ., C-487/07, EU:C:2009:378, σκέψη 45).
- 51 Τέλος, η ύπαρξη προσβολής συνιστάμενης στο αθέμιτο όφελος που αντλείται από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με τον μέσο καταναλωτή των προϊόντων ή των υπηρεσιών που καλύπτονται από το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψη 36).

Έννοια της νόμιμης αιτίας

52. Επισημαίνεται ότι η ύπαρξη νόμιμης αιτίας που καθιστά επιτρεπτή τη χρήση σήματος που προσβάλλει σήμα το οποίο χαιρεί φήμης πρέπει να ερμηνεύεται περιοριστικώς [απόφαση της 16ης Μαρτίου 2016, *The Body Shop International κατά ΓΕΕΑ – Spa Monopole (SPA WISDOM)*, T-201/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:148, σκέψη 65].
53. Ωστόσο, υπενθυμίζεται ότι η οδηγία 207/2009 επιδιώκει γενικώς να επιτύχει μια ισορροπία ανάμεσα, αφενός, στο συμφέρον του δικαιούχου ενός σήματος να διαφυλάττει τη βασική λειτουργία αυτού και, αφετέρου, στο συμφέρον των υπολοίπων επιχειρηματιών να έχουν στη διάθεσή τους σήματα τα οποία θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν για τον προσδιορισμό των δικών τους προϊόντων και υπηρεσιών (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 27ης Απριλίου 2006, *Levi Strauss*, C-145/05, EU:C:2006:264, σκέψη 29, και της 6ης Φεβρουαρίου 2014, *Leidseplein Beheer και de Vries*, C-65/12, EU:C:2014:49, σκέψη 41).
54. Στο σύστημα προστασίας των σημάτων που θεσπίζει ο κανονισμός 207/2009, το συμφέρον του τρίτου να χρησιμοποιεί στις συναλλαγές σημείο πανομοιότυπο ή παρεμφερές με προγενέστερο σήμα το οποίο χαιρεί φήμης και να το καταχωρίσει ως σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης λαμβάνεται, μεταξύ άλλων, υπόψη, στο πλαίσιο του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, μέσω της δυνατότητας που παρέχεται στον χρήστη του εν λόγω σημείου να επικαλεστεί «νόμιμη αιτία» (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 6ης Φεβρουαρίου 2014, *Leidseplein Beheer και de Vries*, C-65/12, EU:C:2014:49, σκέψη 43).
55. Ως εκ τούτου, η έννοια της «νόμιμης αιτίας» δεν μπορεί να ερμηνεύεται ως περιοριζόμενη σε λόγους αντικειμενικώς επιτακτικούς, αλλά μπορεί κάλλιστα να σχετίζεται και με τα ατομικά συμφέροντα του τρίτου που χρησιμοποιεί σημείο πανομοιότυπο ή παρόμοιο με το σήμα το οποίο χαιρεί φήμης και επιθυμεί να το καταχωρίσει ως σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 6ης Φεβρουαρίου 2014, *Leidseplein Beheer και de Vries*, C-65/12, EU:C:2014:49, σκέψεις 45 και 48).
56. Για αυτόν τον λόγο, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι ο δικαιούχος σήματος μπορεί να αναγκαστεί, λόγω της υπάρξεως «νόμιμης αιτίας», να ανεχθεί τη χρήση σημείου παρόμοιου με το εν λόγω σήμα από τρίτον και σε σχέση με προϊόν πανομοιότυπο με εκείνο για το οποίο έχει καταχωρισθεί το εν λόγω σήμα, εφόσον αποδεικνύεται ότι το σημείο αυτό χρησιμοποιήθηκε και πριν από την καταχώριση του σήματος και ότι η χρήση του ως προς το πανομοιότυπο προϊόν είναι καλόπιστη (βλ., υπ' αυτήν την έννοια και κατ' αναλογία, απόφαση της 6ης Φεβρουαρίου 2014, *Leidseplein Beheer και de Vries*, C-65/12, EU:C:2014:49, σκέψη 60).
57. Το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, ιδίως για να εκτιμηθεί εάν ο εν λόγω τρίτος είχε χρησιμοποιήσει καλόπιστα το σημείο που προσομοιάζει στο σήμα το οποίο χαιρεί φήμης, έπρεπε να ληφθεί υπόψη, μεταξύ άλλων, πρώτον, η διάδοση και η φήμη του συγκεκριμένου σημείου στο ενδιαφερόμενο κοινό, δεύτερον, ο βαθμός συγκλίσεως μεταξύ των προϊόντων και των υπηρεσιών για τα οποία το συγκεκριμένο σημείο είχε χρησιμοποιηθεί αρχικώς και των προϊόντων και των υπηρεσιών για τα οποία το σήμα το οποίο χαιρεί φήμης είχε καταχωρισθεί, τρίτον, η χρονολογία της πρώτης χρήσεως του συγκεκριμένου σημείου για προϊόν πανομοιότυπο προς εκείνο του καταχωρισμένου σήματος που χαιρεί φήμης και η χρονολογία της αποκτήσεως φήμης από το τελευταίο και, τέταρτον, η οικονομική και εμπορική επιρροή του σημείου που προσομοιάζει στο καταχωρισμένο σήμα το οποίο χαιρεί φήμης (βλ., υπ' αυτήν την έννοια και κατ' αναλογία, απόφαση της 6ης Φεβρουαρίου 2014, *Leidseplein Beheer και de Vries*, C-65/12, EU:C:2014:49, σκέψεις 54 έως 60).
58. Επομένως, η προγενέστερη χρήση από τρίτον σημείου ή σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση το οποίο είναι πανομοιότυπο ή παρόμοιο με προγενέστερο σήμα που χαιρεί φήμης δύναται να χαρακτηριστεί ως «νόμιμη αιτία» υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 και να επιτρέψει στον εν λόγω τρίτο όχι απλώς να συνεχίσει να χρησιμοποιεί το εν λόγω σημείο, αλλά και να το καταχωρίσει ως σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μολονότι η χρήση του

σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση μπορεί να αντλεί όφελος από τη φήμη του προγενέστερου σήματος [βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 5ης Ιουλίου 2016, Future Enterprises κατά EUIPO – McDonald's International Property (MACCOFFEE), T-518/13, EU:T:2016:389, σκέψη 113].

- 59 Εντούτοις, για να ισχύει αυτό, η χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση πρέπει να πληροί σειρά προϋποθέσεων που καθιστούν δυνατή την επαλήθευση της πραγματικής χρήσεώς του, καθώς και της καλής πίστεως του δικαιούχου του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση.
- 60 Ειδικότερα, πρώτον, το σημείο το οποίο αντιστοιχεί στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση πρέπει να έχει αποτελέσει αντικείμενο πραγματικής και ουσιαστικής χρήσεως.
- 61 Δεύτερον, η χρήση του εν λόγω σημείου πρέπει, καταρχήν, να έχει ξεκινήσει σε χρόνο προγενέστερο της καταθέσεως του προγενέστερου σήματος το οποίο χαιρεί φήμης ή, τουλάχιστον, της αποκτήσεως φήμης από το σήμα αυτό (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις της 6ης Φεβρουαρίου 2014, Leidseplein Beheer και de Vries, C-65/12, EU:C:2014:49, σκέψεις 56 έως 59, και της 5ης Ιουλίου 2016, MACCOFFEE, T-518/13, EU:T:2016:389, σκέψη 114).
- 62 Τρίτον, το σημείο το οποίο αντιστοιχεί στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση πρέπει να έχει χρησιμοποιηθεί στο σύνολο του εδάφους για το οποίο έχει καταχωρισθεί το προγενέστερο σήμα το οποίο χαιρεί φήμης. Ως εκ τούτου, οσάκις το προγενέστερο σήμα το οποίο χαιρεί φήμης είναι σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το σημείο το οποίο αντιστοιχεί στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση πρέπει να έχει χρησιμοποιηθεί στο σύνολο του εδάφους της Ένωσης (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις της 16ης Απριλίου 2008, CITI, T-181/05, EU:T:2008:112, σκέψη 85, και της 5ης Ιουλίου 2016, MACCOFFEE, T-518/13, EU:T:2016:389, σκέψη 115).
- 63 Τέταρτον, η χρήση αυτή δεν πρέπει, καταρχήν, να έχει αμφισβητηθεί από τον δικαιούχο του προγενέστερου σήματος το οποίο χαιρεί φήμης. Με άλλα λόγια, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση και το προγενέστερο σήμα το οποίο χαιρεί φήμης πρέπει να έχουν συνυπάρξει ειρηνικά στο επίμαχο έδαφος (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις της 16ης Απριλίου 2008, CITI, T-181/05, EU:T:2008:112, σκέψη 85, και της 5ης Ιουλίου 2016, MACCOFFEE, T-518/13, EU:T:2016:389, σκέψη 114).
- 64 Τα τρία σκέλη του μοναδικού λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα πρέπει να εξετασθούν υπό το πρίσμα των ανωτέρω στοιχείων.

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά την έλλειψη φήμης του προγενέστερου σήματος

- 65 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του μοναδικού λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως καθόσον έκρινε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα επαρκούσαν για να αποδείξουν ότι το προγενέστερο σήμα έχαιρε φήμης εντός της Ένωσης.
- 66 Συναφώς, πρέπει, προκαταρκτικώς, να υπομνησθεί ότι, όπως σημειώθηκε στις σκέψεις 23 και 24 ανωτέρω, ένα σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως το προγενέστερο σήμα, δύναται να τύχει της προστασίας του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 μόνον εάν χαιρεί φήμης εντός της Ένωσης.
- 67 Εν προκειμένω, η παρεμβαίνουσα προσκόμισε, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ανακοπής, διάφορα έγγραφα με σκοπό να αποδείξει την πραγματική χρήση των προγενέστερων σημάτων της, καθώς και τη φήμη τους οσάκις αποτυπώνονται σε ενδύματα ή σε αθλητικά υποδήματα. Μεταξύ των εγγράφων αυτών περιλαμβάνονταν, ιδίως, ένα υπόμνημα σχετικά με την απόδειξη χρήσεως πολλών γερμανικών σημάτων καθώς και την απόδειξη διεθνούς καταχωρίσεως, ένορκη δήλωση σχετικά με τον κύκλο

εργασιών του «σήματος adidas», έρευνες σχετικά με τα μερίδια αγοράς της επιχειρήσεως, καθώς και για τη φήμη των σημάτων της, αποφάσεις εθνικών δικαστηρίων, κατάλογοι, αποκόμματα Τύπου και διαφημίσεις.

- 68 Τόσο το τμήμα ανακοπών, στην απόφασή του της 22ας Μαΐου 2012 (σελίδες 3 και 4), όσο και το τμήμα προσφυγών, αρχικώς στην απόφασή του της 28ης Νοεμβρίου 2013 (σημείο 66) και έπειτα εκ νέου στην προσβαλλόμενη απόφαση (σημεία 33 έως 42 και 59), εκτίμησαν ότι τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία, συνολικώς εξεταζόμενα, αποδείκνυαν ότι το εικονιστικό σήμα το οποίο συνίστατο σε τρεις παράλληλες ρίγες επί υποδήματος έχαιρε φήμης εντός της Ένωσης.
- 69 Μεταξύ των στοιχείων που επικαλέστηκε η παρεμβαίνουσα και μνημόνευσε το τμήμα ανακοπών και το τμήμα προσφυγών, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι ορισμένα είναι ιδιαιτέρως κρίσιμα, ιδίως καθόσον αφορούν τη φήμη προγενέστερων σημάτων της παρεμβαίνουσας που αποτυπώνονται επί υποδημάτων.
- 70 Πρώτον, το τμήμα ανακοπών και το τμήμα προσφυγών υπενθύμισαν ότι το εικονιστικό σήμα το οποίο συνίσταται σε τρεις παράλληλες ρίγες αποτυπώνεται από την παρεμβαίνουσα επί υποδημάτων από το 1949 και ότι σήμερα εμφανίζεται στο 70 % των πωλούμενων από την παρεμβαίνουσα υποδημάτων. Τα ανωτέρω τμήματα αναφέρθηκαν επίσης στα αποτελέσματα έρευνας, διεξαχθείσας το 2004, από την οποία προέκυψε ότι, στη γερμανική αγορά, το μερίδιο αγοράς της παρεμβαίνουσας όσον αφορά τα αθλητικά υποδήματα κυμαινόταν, κατά τα έτη 2000 έως 2004, από 23,1 έως 25,7 %. Εξάλλου, η παρεμβαίνουσα προσκόμισε ενώπιον του EUIPO ένορκη δήλωση η οποία ανέφερε λεπτομερώς, για τα έτη 2005 έως 2009, το ύψος των πωλήσεων υποδημάτων, καθώς και της διαφημιστικής της δαπάνης σε δεκατρία κράτη μέλη, ήτοι στη Δανία, στη Γερμανία, στην Ελλάδα, στην Ισπανία, στη Γαλλία, στην Ιταλία, στην Αυστρία, στην Πορτογαλία, στη Φινλανδία, στη Σουηδία και, συλλήβδην, στα τρία κράτη της Μπενελούξ. Από την ένορκη αυτή δήλωση, η οποία δεν στερείται αποδεικτικής ισχύος, προκύπτει ότι η παρεμβαίνουσα έχει σημαντικό κύκλο εργασιών στα προαναφερθέντα κράτη μέλη και προβαίνει εντός αυτών σε σημαντικές διαφημιστικές δαπάνες. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι τα διάφορα αυτά στοιχεία, συνολικώς εξεταζόμενα, είναι ικανά να αποδείξουν τη μεγάλη διάδοση, και δη επί μακρόν, των υποδημάτων της παρεμβαίνουσας, τα οποία φέρουν εικονιστικό σήμα συνιστάμενο σε τρεις παράλληλες ρίγες.
- 71 Δεύτερον, το τμήμα ανακοπών και το τμήμα προσφυγών σημείωσαν στις αποφάσεις τους ότι πολλές δημοσκοπήσεις απέδειξαν ότι το σήμα το οποίο συνίσταται σε τρεις παράλληλες ρίγες είναι ευρέως γνωστό στο ενδιαφερόμενο κοινό, ιδίως οσάκις είναι αποτυπωμένο επί υποδήματος. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η παρεμβαίνουσα προσκόμισε ενώπιον του EUIPO πολλές έρευνες με σκοπό τον καθορισμό, μεταξύ ενός δείγματος ερωτηθέντων, του ποσοστού των προσώπων τα οποία, αντικρίζοντας υπόδημα το οποίο φέρει σήμα παρόμοιο με το προγενέστερο σήμα και αποτελείται από τρεις παράλληλες ρίγες, θεωρούν ότι πρόκειται για προϊόν της παρεμβαίνουσας ή, τουλάχιστον, συσχετίζουν το υπόδημα με αυτήν. Έτσι, παραδείγματος χάριν, προκύπτει από έρευνα διεξαχθείσα το 2008 στην Ισπανία ότι στο εν λόγω κράτος μέλος 61,3 % των ερωτηθέντων προσώπων αναγνωρίζουν το ανωτέρω υπόδημα ως προϊόν της παρεμβαίνουσας ή το συσχετίζουν με αυτήν, ενώ το ποσοστό αυτό ανέρχεται ακόμη και στο 83,3 % μεταξύ των προσώπων ηλικίας από 15 έως 34 ετών, τα οποία και αποτελούν το κύριο κοινό-στόχο της παρεμβαίνουσας. Ομοίως, σύμφωνα με έρευνα διεξαχθείσα στην Ιταλία το 2005, 42 % των ερωτηθέντων προσώπων –και έως 55 % των προσώπων που ανήκουν στο κοινό-στόχο για αθλητικά υποδήματα– συσχετίζουν αυθορμήτως τέτοιου είδους υπόδημα προς την παρεμβαίνουσα. Το ποσοστό αυθόρμητου συσχετισμού ανέρχεται ακόμη και στο 71 % στη Σουηδία, σύμφωνα με έρευνα διεξαχθείσα στο εν λόγω κράτος μέλος το 2003. Τέλος, άλλες έρευνες, διεξαχθείσες ιδίως στη Γερμανία το 1983, στο Λίβερπουλ (Ηνωμένο Βασίλειο) το 1995 και στη Φινλανδία το 2005, αποδεικνύουν ότι, και στα εν λόγω κράτη μέλη, το ευρύ κοινό αναγνωρίζει το σήμα της παρεμβαίνουσας, το οποίο συνίσταται σε τρεις παράλληλες ρίγες, όταν είναι αποτυπωμένο επί υποδήματος.

- 72 Τρίτον, το τμήμα ανακοπών και το τμήμα προσφυγών αναφέρθηκαν στο γεγονός ότι πολλές αποφάσεις εθνικών δικαστηρίων είχαν διαπιστώσει τη φήμη του σήματος της παρεμβαίνουσας, το οποίο συνίσταται σε τρεις παράλληλες ρίγες. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η παρεμβαίνουσα όντως προσκόμισε ενώπιον του EUIPO πληθώρα αποφάσεων εθνικών δικαστηρίων οι οποίες αποφαίνονται ότι το εν λόγω σήμα, οσάκις ήταν αποτυπωμένο επί υποδημάτων, απολάμβανε σημαντικής φήμης ή ήταν ευρέως γνωστό. Αυτό προκύπτει, μεταξύ άλλων, από την απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 1987 του Korkein oikeus (Ανωτάτου Δικαστηρίου, Φινλανδία), την απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 1998 του Audiencia Provincial de Valencia (περιφερειακού δικαστηρίου Βαλένθια, Ισπανία), την απόφαση της 20ής Μαΐου 2002 του Juzgado de lo Mercantil de Madrid (δικαστηρίου εμπορικών διαφορών Μαδρίτης, Ισπανία), την απόφαση της 24ης Ιανουαρίου 2003 του Oberlandesgericht Köln (ανώτερου περιφερειακού δικαστηρίου Κολωνίας, Γερμανία), σειράς αποφάσεων που εξέδωσε το 2004 το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών (Ελλάδα), καθώς και το Πολυμελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης (Ελλάδα), την απόφαση της 31ης Αυγούστου 2005 του Helsingin käräjäoikeus (πρωτοδικείου Ελσίνκι, Φινλανδία), της απόφασης της 19ης Οκτωβρίου 2005 του Landesgericht Graz (περιφερειακού δικαστηρίου Γκρατς, Αυστρία), της απόφασης της 31ης Ιουλίου 2009 του Juzgado de lo Mercantil de Zaragoza (δικαστηρίου εμπορικών διαφορών της Σαραγόσα, Ισπανία) και της απόφασης της 7ης Οκτωβρίου 2010 του Tribunale civile di Roma (πρωτοδικείου Ρώμης, Ιταλία). Εξάλλου, από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα προκύπτει ότι, στην Ισπανία και στο Ηνωμένο Βασίλειο, οι αρμόδιες για το δίκαιο των σημάτων εθνικές διοικητικές αρχές έχουν επίσης καταλήξει στο ίδιο συμπέρασμα.
- 73 Τέταρτον, το τμήμα ανακοπών και το τμήμα προσφυγών του EUIPO, έλαβαν επίσης υπόψη τη σημαντική χορηγική δραστηριότητα της παρεμβαίνουσας. Ειδικότερα, όπως έκριναν τα τμήματα του EUIPO, αυτή η χορηγική δραστηριότητα της προσφεύγουσας ήταν εμφανής σε σημαντικές αθλητικές διοργανώσεις, όπως το παγκόσμιο κύπελλο ποδοσφαίρου του 1998 στη Γαλλία, το ευρωπαϊκό πρωτάθλημα των εθνών του 2000 στο Βέλγιο και στις Κάτω Χώρες ή το παγκόσμιο κύπελλο ποδοσφαίρου του 2002 στη Νότια Κορέα και στην Ιαπωνία, η δε προσφεύγουσα είναι ο επίσημος προμηθευτής εξοπλισμού πολλών ομάδων ποδοσφαίρου, όπως η FC Bayern ή η Real Madrid. Επομένως, μέσω αυτής της χορηγικής δραστηριότητας, πολλοί ευρέως γνωστοί ποδοσφαιριστές ή τενίστες φορούν, όπως έκριναν τα τμήματα του EUIPO, υποδήματα επί των οποίων είναι αποτυπωμένο το σήμα το οποίο συνίσταται σε τρεις παράλληλες ρίγες.
- 74 Εντούτοις, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της εκτιμήσεως του τμήματος προσφυγών και κατά της προηγηθείσας εκτιμήσεως του τμήματος ανακοπών, διατυπώνοντας τριών ειδών ενστάσεις.
- 75 Πρώτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι τα έγγραφα τα οποία προσκόμισε η παρεμβαίνουσα είναι, στην πλειονότητά τους, σχετικά όχι με το προγενέστερο σήμα, αλλά με άλλα σήματα της παρεμβαίνουσας, τα οποία χρησιμοποιούνται κυρίως στη Γερμανία και ότι, ορισμένα εξ αυτών, αποτυπώνονται επί ενδυμάτων. Κατά την προσφεύγουσα, η απόδειξη της χρήσεως των διαφόρων αυτών σημάτων στη Γερμανία δεν αποδεικνύει τη φήμη του προγενέστερου σήματος στο σύνολο της Ένωσης.
- 76 Καταρχάς, όσον αφορά το επιχείρημα ότι ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία είναι σχετικά με άλλα σήματα της παρεμβαίνουσας και όχι με αυτό καθεαυτό το προγενέστερο σήμα, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 28 ανωτέρω, ο δικαιούχος του καταχωρισμένου σήματος δύναται, προκειμένου να αποδείξει τη φήμη του τελευταίου, να επικαλεστεί στοιχεία τα οποία αποδεικνύουν τη φήμη του υπό διαφορετική μορφή και ιδίως υπό τη μορφή άλλου καταχωρισμένου σήματος, υπό την προϋπόθεση ότι το ενδιαφερόμενο κοινό συνεχίζει να αντιλαμβάνεται τα επίμαχα προϊόντα ως προερχόμενα από την ίδια επιχείρηση.
- 77 Όμως, εν προκειμένω, προκύπτει από το σημείο 42 της προσβαλλομένης απόφασης ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, καίτοι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα αφορούσαν το σύνολο των προγενέστερων σημάτων, ήταν ιδιαιτέρως κρίσιμα εκείνα τα οποία αφορούσαν καθεαυτό το προγενέστερο σήμα, καθώς και το γερμανικό σήμα υπ' αριθ. 39950559.

- 78 Πράγματι, λαμβανομένης υπόψη της πολύ μεγάλης οπτικής ομοιότητας μεταξύ των δύο αυτών σημάτων, δεδομένου ότι αμφότερα συνίστανται σε τρεις παράλληλες ρίγες αποτυπωμένες στο ίδιο ακριβώς σημείο επί υποδημάτων, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι το ενδιαφερόμενο κοινό, όταν αντικρίζει το ένα ή το άλλο εξ αυτών των σημάτων, θα θεωρεί ότι τα επίμαχα προϊόντα προέρχονται από την ίδια επιχείρηση. Ως εκ τούτου, τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το γερμανικό σήμα υπ' αριθ. 39950559 είναι κρίσιμα για την απόδειξη της φήμης του προγενέστερου σήματος. Το ίδιο ισχύει εξάλλου για τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με άλλα σήματα τα οποία συνίστανται σε τρεις παράλληλες ρίγες αποτυπωμένες, στο ίδιο σημείο, επί υποδημάτων, όπως, π.χ., τα γερμανικά σήματα υπ' αριθ. 944623 και 944624.
- 79 Εν συνεχεία, όσον αφορά το γεγονός ότι ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία αφορούν σήματα τα οποία αποτυπώνονται επί ενδυμάτων, εξυπακούεται ότι αυτά πρέπει να απορριφθούν ως άσχετα με την υπό κρίση υπόθεση. Ωστόσο, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 77 ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών δεν βασίστηκε κυρίως σε τέτοια στοιχεία και ότι, αντιθέτως, τα πλέον κρίσιμα στοιχεία τα οποία προσκόμισε η παρεμβαίνουσα, τα οποία απαριθμούνται στις σκέψεις 70 έως 73 ανωτέρω, αφορούν σήματα τα οποία αποτυπώνονται επί υποδημάτων και όχι επί ενδυμάτων.
- 80 Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα ότι ορισμένα σήματα της παρεμβαίνουσας χρησιμοποιούνται κυρίως στη Γερμανία, υπενθυμίζεται ότι, βάσει της νομολογίας που παρατέθηκε στις σκέψεις 25 έως 27 ανωτέρω, για να τύχει της προστασίας του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, το προγενέστερο σήμα, το οποίο είναι σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να είναι γνωστό σε σημαντικό τμήμα του κοινού το οποίο ενδιαφέρεται για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που καλύπτονται από το σήμα, και δη σε σημαντικό τμήμα του εδάφους της Ένωσης, το οποίο δύναται, σε ορισμένες περιπτώσεις, να συνίσταται στο έδαφος ενός και μόνου κράτους μέλους.
- 81 Υπό τις περιστάσεις της εξεταζόμενης υποθέσεως, το έδαφος της Γερμανίας δύναται να θεωρηθεί ότι αποτελεί σημαντικό τμήμα του εδάφους της Ένωσης.
- 82 Κατά τα λοιπά, πρέπει να επισημανθεί ότι ορισμένα από τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία, και ιδίως εκείνα που μνημονεύονται στις σκέψεις 71 και 72 ανωτέρω, είναι ικανά να αποδείξουν τη φήμη του προγενέστερου σήματος σε διάφορα άλλα κράτη μέλη, μεταξύ των οποίων την Ισπανία, τη Φινλανδία, την Ιταλία και τη Σουηδία. Προφανώς τα εν λόγω κράτη μέλη, εν συνόλω ιδωμένα, συνιστούν σημαντικό τμήμα του εδάφους της Ένωσης, πολλώ δε μάλλον αν προστεθεί σε αυτά η Γερμανία, κράτος μέλος με έδρα το οποίο η παρεμβαίνουσα έχει αναπτύξει τη δραστηριότητά της.
- 83 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη δραστηριότητα της παρεμβαίνουσας και της ευρείας διαδόσεως της επωνυμίας της στερούνται σημασίας όσον αφορά την απόδειξη της χρήσεως και της φήμης του προγενέστερου σήματος, καθώς και του γερμανικού σήματος υπ' αριθ. 39950559.
- 84 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο απαρίθμησε, στις σκέψεις 70 έως 73 ανωτέρω, τα πλέον κρίσιμα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα και ελήφθησαν υπόψη από το τμήμα προσφυγών. Διαπιστώνεται ότι τα στοιχεία αυτά δεν αφορούν την εν γένει δραστηριότητα της προσφεύγουσας και την ευρεία διάδοση της επωνυμίας adidas και ότι ορισμένα εξ αυτών είναι, μάλιστα, σχετικά με τη δραστηριότητά της παραγωγής αθλητικών υποδημάτων και με τη διάδοση τέτοιων προϊόντων, τα οποία φέρουν εικονιστικό σήμα συνιστάμενο σε τρεις παράλληλες ρίγες. Στο μέτρο που τα προαναφερθέντα στοιχεία, συνολικώς εξεταζόμενα, επαρκούν καθεαυτά για την απόδειξη της χρήσεως και της φήμης ορισμένων προγενέστερων σημάτων της παρεμβαίνουσας τα οποία αποτυπώνονται επί υποδημάτων, και ιδίως του προγενέστερου σήματος καθεαυτό και του γερμανικού σήματος υπ' αριθ. 39950559, η προσφεύγουσα δεν δύναται να προβάλει λυσιτελώς ότι, μεταξύ των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα, ορισμένα είναι γενικού χαρακτήρα και αφορούν τη δραστηριότητα της παρεμβαίνουσας και την ευρεία διάδοση της επωνυμίας της.

- 85 Τρίτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι τα έγγραφα τα οποία μνημονεύουν ειδικώς το προγενέστερο σήμα είναι ελάχιστα, και συνίστανται είτε σε έρευνες με πολύ μικρό αριθμό συμμετεχόντων σε περιορισμένες γεωγραφικές ζώνες είτε σε δικαστικές αποφάσεις που δεν βασίζονται σε αποδεικτικά στοιχεία της φήμης του επίμαχου σήματος.
- 86 Συναφώς, επισημαίνεται, αφενός, ότι οι έρευνες που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 71 ανωτέρω διεξήχθησαν σε πολλά κράτη μέλη και δη σε σημαντικά δείγματα ερωτηθέντων, ήτοι 319 πρόσωπα για την έρευνα που διεξήχθη στη Φινλανδία, 330 πρόσωπα για την έρευνα που διεξήχθη στην Ισπανία –και όχι μόνο στην πόλη της Σαραγόσα–, 500 πρόσωπα για την έρευνα που διεξήχθη στην Ιταλία, 675 πρόσωπα για την έρευνα που διεξήχθη στη Γερμανία και 18 000 πρόσωπα για την έρευνα που διεξήχθη στη Σουηδία. Μόνο το δείγμα των 82 προσώπων, το οποίο αντιστοιχεί στην έρευνα που διεξήχθη στο Λίβερπουλ προκύπτει ότι είναι, καθεαυτό, ανεπαρκές για να αποδείξει μετά βεβαιότητας τη φήμη του προγενέστερου σήματος στο σύνολο του Ηνωμένου Βασιλείου, καίτοι φαίνεται να επιβεβαιώνει ότι το εν λόγω σήμα χαίρει μιας κάποιας φήμης σε μία από τις μεγαλύτερες πόλεις του εν λόγω κράτους μέλους.
- 87 Αφετέρου, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί βασίμως την αποδεικτική ισχύ των αποφάσεων εθνικών δικαστηρίων στις οποίες γίνεται αναφορά στη φήμη του προγενέστερου σήματος, καθόσον προβάλλει απλώς ότι αυτές δεν βασίζονται σε αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη φήμη.
- 88 Υπό τις συνθήκες αυτές, οι ενστάσεις που διατύπωσε η προσφεύγουσα απορρίπτονται και τα στοιχεία που μνημονεύονται στις σκέψεις 70 έως 73 ανωτέρω κρίνονται επαρκή για να αποδείξουν ότι το προγενέστερο σήμα ήταν γνωστό σε σημαντικό τμήμα του ενδιαφερόμενου κοινού, και δη σε σημαντικό τμήμα του εδάφους της Ένωσης.
- 89 Κατά συνέπεια, πρέπει να επικυρωθεί η εκτίμηση του τμήματος ανακοπών, η οποία εν συνεχεία υιοθετήθηκε και από το τμήμα προσφυγών, όσον αφορά την ύπαρξη της φήμης του προγενέστερου σήματος.
- 90 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το πρώτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου σκέλους, το οποίο αφορά την έλλειψη προσβολής της φήμης ή του διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος

- 91 Στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι, αντιθέτως προς όσα έκρινε το τμήμα προσφυγών, η χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν αντλεί αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος και δεν προξενεί σε αυτά καμία βλάβη.
- 92 Το σκέλος αυτό υποδιαιρείται σε τέσσερις αιτιάσεις, καθόσον η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το σκεπτικό του τμήματος προσφυγών βαρύνεται με πολλαπλή πλάνη εκτιμήσεως συνιστάμενη, πρώτον, σε εσφαλμένη εφαρμογή του «τεστ του μέσου καταναλωτή», δεύτερον, σε έλλειψη συνολικής εκτιμήσεως του βαθμού ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, τρίτον, στη μη συνεκτίμηση του ισχνού εγγενούς διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος και, τέταρτον, στην έλλειψη αυτοτελούς εκτιμήσεως και, εν πάση περιπτώσει, στην εσφαλμένη εκτίμηση του κινδύνου προσβολής του διακριτικού χαρακτήρα ή της φήμης του προγενέστερου σήματος.

Επί της πρώτης αιτιάσεως, η οποία αφορά την εσφαλμένη εφαρμογή του «τεστ του μέσου καταναλωτή»

- 93 Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε εσφαλμένα το «τεστ του μέσου καταναλωτή» και ότι, συνεπώς, εμφιλοχώρησαν στην απόφασή του πολλά σφάλματα αναλύσεως στα οποία, ως επί το πλείστον, είχε ήδη υποπέσει το Γενικό Δικαστήριο στην απόφασή του περί ακυρώσεως.
- 94 Η προσφεύγουσα προσάπτει, καταρχάς, στο τμήμα προσφυγών ότι εσφαλμένα έκρινε ότι τα ενδύματα και τα αθλητικά υποδήματα ήταν προϊόντα τρέχουσας καταναλώσεως, ενώ στην πραγματικότητα πρόκειται για εξειδικευμένα προϊόντα. Εν συνεχεία, προβάλλει ότι το τμήμα προσφυγών παρέβλεψε το γεγονός ότι ορισμένα τμήματα των ενδυμάτων και των αθλητικών υποδημάτων επιτελούσαν διαφημιστική ή απεικονιστική λειτουργία και, ιδίως, ότι ήταν πολύ σύνηθες να αποτυπώνονται εικονιστικά σήματα ή σημεία, όπως ρίγες, στα εν λόγω προϊόντα. Επεξηγεί δε ότι ο μέσος καταναλωτής αθλητικών υποδημάτων συνηθίζει να εμπιστεύεται τα σημεία αυτά κατά τον χρόνο της επιλογής των προϊόντων που αγοράζει και ότι, για τον λόγο αυτόν, είναι κατά κανόνα ικανός να διακρίνει μεταξύ των διαφορετικών σημάτων αθλητικών υποδημάτων, ακόμη και αν αυτά είναι παρεμφερή. Τέλος, υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών παρέβλεψε το γεγονός ότι ο μέσος καταναλωτής επιδεικνυε ιδιαίτερος μεγάλη προσοχή στο πλευρικό μέρος των αθλητικών υποδημάτων και στα εκεί αποτυπωμένα εικονιστικά σήματα. Άρα, κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη εκτίμησης, καθόσον έκρινε ότι ο μέσος καταναλωτής αθλητικών υποδημάτων δεν επιδεικνυε υψηλό αλλά χαμηλό επίπεδο προσοχής.
- 95 Κατόπιν εξετάσεως αυτής της επιχειρηματολογίας, προκύπτει ότι η πρώτη αιτίαση της προσφεύγουσας βάλλει, κατ' ουσίαν, κατά της εκτίμησης του τμήματος προσφυγών όσον αφορά τον βαθμό προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού και αποσκοπεί στο να θεωρηθεί ο σχετικός βαθμός προσοχής υψηλός.
- 96 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το τμήμα προσφυγών δεν προσδιόρισε ρητώς στην προσβαλλόμενη απόφαση τον βαθμό προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού.
- 97 Εντούτοις, αφενός, το τμήμα προσφυγών αναφέρθηκε, στο σημείο 10 της προσβαλλομένης αποφάσεως, στο γεγονός ότι το ίδιο είχε κρίνει, στο σημείο 51 της προηγούμενης αποφάσεως του με ημερομηνία 28 Νοεμβρίου 2013, ότι ο βαθμός προσοχής που αποδίδεται από τον μέσο καταναλωτή στα επίμαχα προϊόντα δεν ήταν ανώτερος του μέσου. Αφετέρου, υπενθύμισε, στο σημείο 57 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το Γενικό Δικαστήριο επίσης είχε κρίνει, στη σκέψη 40 της αποφάσεως περί ακυρώσεως, ότι ο μέσος καταναλωτής των ανωτέρω προϊόντων επιδεικνυε μέσο επίπεδο προσοχής. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι το τμήμα προσφυγών έκανε δεκτή, στην προσβαλλόμενη απόφαση, την ύπαρξη μέσου βαθμού προσοχής, σύμφωνα με την απόφαση περί ακυρώσεως.
- 98 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί εάν η προσφεύγουσα παραδεκτώς και, εν συνεχεία, βασίμως βάλλει κατά της κρίσεως του τμήματος προσφυγών όσον αφορά τον βαθμό προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού.
- 99 Ειδικότερα, το EUIPO και η παρεμβαίνουσα προβάλλουν ότι το ζήτημα του βαθμού προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού επιλύθηκε οριστικώς και αμετακλήτως από το Γενικό Δικαστήριο στην απόφαση περί ακυρώσεως και από το Δικαστήριο στη διάταξη επί της αναιρέσεως αντιστοίχως. Το δε EUIPO επισημαίνει ότι από τις εν λόγω δικαστικές αποφάσεις παράγεται δεδικασμένο.
- 100 Συναφώς, σημειώνεται ότι, για να κρίνει ότι το τμήμα προσφυγών είχε υποπέσει σε πολλαπλή πλάνη κατά την εκτίμηση της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημείων και για να ακυρώσει την απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2013, το Γενικό Δικαστήριο βασίστηκε ιδίως, στις σκέψεις 33 και 40 της αποφάσεως περί ακυρώσεως, σε δύο στοιχεία, ήτοι, αφενός, στο ότι τα «αθλητικά υποδήματα» ήταν προϊόντα τρέχουσας καταναλώσεως και, αφετέρου, στο ότι το ενδιαφερόμενο κοινό, το οποίο

συνίστατο στον μέσο καταναλωτή που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος, επιδεικνυε μέσο βαθμό προσοχής κατά την αγορά των προαναφερθέντων «αθλητικών υποδημάτων». Η προσφεύγουσα επιχείρησε να αμφισβητήσει αυτές τις εκτιμήσεις ενώπιον του Δικαστηρίου, αλλά το Δικαστήριο απέρριψε την επιχειρηματολογία της ως εν μέρει απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη (διάταξη επί της αναιρέσεως, σκέψεις 11 έως 18). Ως εκ τούτου, η απόφαση περί ακυρώσεως της αποφάσεως της 28ης Νοεμβρίου 2013 έχει καταστεί απρόσβλητη.

- 101 Κατά πάγια νομολογία, απόφαση περί ακυρώσεως η οποία έχει καταστεί απρόσβλητη έχει απόλυτη ισχύ δεδικασμένου (βλ. απόφαση της 29ης Απριλίου 2004, Ιταλία κατά Επιτροπής, C-372/97, EU:C:2004:234, σκέψη 36 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Η ισχύς αυτή περιβάλλει τόσο το διατακτικό της αποφάσεως όσο και το σκεπτικό που αποτελεί το αναγκαίο έρεισμα του εν λόγω διατακτικού και το οποίο, επομένως, συνιστά αναπόσπαστο μέρος αυτού [βλ. απόφαση της 1ης Ιουνίου 2006, P & O European Ferries (Vizcaya) και Diputación Foral de Vizcaya κατά Επιτροπής, C-442/03 P και C-471/03 P, EU:C:2006:356, σκέψη 44 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 102 Επιπροσθέτως, δυνάμει του άρθρου 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρου 72, παράγραφος 6, του κανονισμού 2017/1001), το EUIPO υποχρεούται να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του δικαστή της Ένωσης. Συναφώς, κατά πάγια νομολογία, προκειμένου να συμμορφωθεί με την ακυρωτική δικαστική απόφαση και να την εκτελέσει πλήρως, το θεσμικό όργανο από το οποίο προέρχεται η ακυρωθείσα πράξη υποχρεούται να σεβαστεί όχι μόνον το διατακτικό της αποφάσεως, αλλά και το σκεπτικό που οδήγησε στο διατακτικό αυτό και το οποίο συνιστά το αναγκαίο του έρεισμα. Ειδικότερα, στο σκεπτικό αυτό, αφενός, προσδιορίζεται η ακριβής διάταξη που θεωρείται παράνομη και, αφετέρου, παρατίθενται οι ακριβείς λόγοι της ελλείψεως νομιμότητας που διαπιστώνεται με το διατακτικό και τους οποίους το οικείο όργανο πρέπει να λάβει υπόψη κατά την αντικατάσταση της ακυρωθείσας πράξεως [βλ. αποφάσεις της 25ης Μαρτίου 2009, Kaul κατά ΓΕΕΑ – Bayer (ARCOL), T-402/07, EU:T:2009:85, σκέψη 22 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 13ης Απριλίου 2011, Safariland κατά ΓΕΕΑ – DEF-TEC Defense Technology (FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR), T-262/09, EU:T:2011:171, σκέψη 41].
- 103 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι το σκεπτικό της αποφάσεως περί ακυρώσεως, το οποίο υπομνήσθηκε στη σκέψη 100 ανωτέρω, σχετικά με τον βαθμό προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού, συνιστά το αναγκαίο έρεισμα του διατακτικού της αποφάσεως αυτής. Ως εκ τούτου, και το ίδιο το σκεπτικό έχει περιβληθεί απόλυτη ισχύ δεδικασμένου και το τμήμα προσφυγών υποχρεούτο να συμμορφωθεί προς αυτό.
- 104 Άρα διαπιστώνεται ότι, καθόσον έκανε δεκτή, όπως σημειώθηκε στη σκέψη 97 ανωτέρω, την ύπαρξη μέσου βαθμού προσοχής, το τμήμα προσφυγών συμμορφώθηκε ως όφειλε και δη πλήρως προς το προαναφερθέν σκεπτικό της αποφάσεως περί ακυρώσεως.
- 105 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν δύναται παραδεκτώς να βάλει κατά του βασίμου της εκτίμησεως του τμήματος προσφυγών όσον αφορά τον βαθμό προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού.
- 106 Κατά τα λοιπά, πρέπει να σημειωθεί ότι, αντιθέτως προς όσα διατείνεται η προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών δεν χαρακτήρισε χαμηλό τον βαθμό προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού στην προσβαλλόμενη απόφαση. Πράγματι, από τις σκέψεις 97 και 104 ανωτέρω προκύπτει ότι, στην πραγματικότητα, το τμήμα προσφυγών έκανε δεκτή την ύπαρξη μέσου βαθμού προσοχής.
- 107 Επιπροσθέτως, κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν είναι ικανό να κλονίσει αυτήν την εκτίμηση και να δικαιολογήσει τον χαρακτηρισμό του βαθμού προσοχής του μέσου καταναλωτή των επίμαχων προϊόντων ως υψηλού. Συναφώς, σημειώνεται ότι, στην προηγούμενη απόφασή του της 28ης Νοεμβρίου 2013, το τμήμα προσφυγών είχε κρίνει ορθώς ότι ο μέσος καταναλωτής δεν επιδεικνυε βαθμό προσοχής ανώτερο του μέσου, διότι τα επίμαχα προϊόντα, τα οποία υπάγονται στην κλάση 25 (υποδήματα και ενδύματα) ήταν προϊόντα ευρείας καταναλώσεως, τα οποία αγοράζονται και

χρησιμοποιούνται συχνά από τον καταναλωτή της Ένωσης, ότι δεν ήταν ούτε ακριβά ούτε σπάνια, ότι η απόκτηση και η χρήση τους δεν προϋπέθεταν ειδικές γνώσεις και ότι δεν είχαν σημαντική επίδραση στην υγεία, στον προϋπολογισμό ή στη ζωή του καταναλωτή. Επιπροσθέτως, το Γενικό Δικαστήριο έχει επανειλημμένως αποφανθεί ότι τα προϊόντα τα οποία υπάγονται στην κλάση 25, και ιδίως τα «είδη υποδήσεως», τα «αθλητικά υποδήματα» ή ακόμη και τα «υποδήματα», είναι προϊόντα τρέχουσας καταναλώσεως για τα οποία το ενδιαφερόμενο κοινό επιδεικνύει μέσο βαθμό προσοχής [βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις της 16ης Οκτωβρίου 2013, Zoo Sport κατά ΓΕΕΑ – K-2 (zoo sport), T-455/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:531, σκέψεις 28, 30, 36, 39 και 42, και της 25ης Φεβρουαρίου 2016, Puma κατά ΓΕΕΑ – Sinda Poland (Απεικόνιση ενός ζώου), T-692/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:99, σκέψη 25]. Ως εκ τούτου, πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να επικυρωθεί η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών κατά την οποία ο μέσος καταναλωτής των προϊόντων που προσδιορίζει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, ήτοι των «ειδών υποδήσεως» που υπάγονται στην κλάση 25, επιδεικνύει μέσο βαθμό προσοχής.

- 108 Κατά συνέπεια, η πρώτη αιτίαση του δεύτερου σκέλους του λόγου ακυρώσεως είναι, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμη, και ως εκ τούτου απορριπτέα.

Επί της δεύτερης αιτιάσεως, η οποία αφορά έλλειψη συνολικής εκτιμήσεως του βαθμού ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων

- 109 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το τμήμα προσφυγών δεν εκτίμησε ορθώς, στην προσβαλλόμενη απόφαση, τον βαθμό ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων. Ειδικότερα, κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών περιορίστηκε στο να ενστερνιστεί το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου στην απόφαση περί ακυρώσεως –κατά το οποίο τα αντιπαρατιθέμενα σήματα είναι όμοια σε ορισμένο βαθμό–, αντί να προβεί σε δική του ανάλυση των ομοιοτήτων και των διαφορών μεταξύ των επίμαχων σημάτων. Η προσφεύγουσα σημειώνει ότι το τμήμα προσφυγών θα έπρεπε ιδίως να λάβει υπόψη ορισμένες διαφορές αναφορικά με το μήκος και το χρώμα των ριγών, οι οποίες δεν αναφέρονται στην απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2013 και, για τον λόγο αυτόν, δεν εξετάστηκαν από το Γενικό Δικαστήριο στην απόφασή του της 21ης Μαΐου 2015. Προσθέτει ότι το τμήμα ανακοπών προέβη σε ενδελεχή σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, βασιζόμενο ιδίως στο γεγονός ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση είναι «σήμα θέσεως», ενώ το προγενέστερο σήμα είναι εικονιστικό σήμα.
- 110 Συναφώς, διαπιστώνεται καταρχάς ότι το τμήμα προσφυγών πράγματι έκρινε, στα σημεία 58, 60 και 62 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα αντιπαρατιθέμενα σήματα ήταν, σε ορισμένο βαθμό, παρεμφερή από οπτικής απόψεως.
- 111 Εντούτοις, προκύπτει επίσης από την προσβαλλόμενη απόφαση, και ιδίως από τα σημεία 18, 20 και 57 αυτής, ότι, για να καταλήξει σε αυτό το συμπέρασμα, το τμήμα προσφυγών βασίστηκε στο γεγονός ότι, στην απόφαση περί ακυρώσεως, το Γενικό Δικαστήριο είχε αναλύσει τις ομοιότητες και τις διαφορές μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων (απόφαση περί ακυρώσεως, σκέψεις 34, 35, 39 και 40) και είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα σήματα αυτά ήταν, σε ορισμένο βαθμό, παρεμφερή από οπτικής απόψεως (απόφαση περί ακυρώσεως, σκέψη 43).
- 112 Το EUIPO ορθώς προβάλλει ότι το ζήτημα της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημάτων επιλύθηκε οριστικώς με το σκεπτικό της αποφάσεως περί ακυρώσεως, το οποίο έχει απόλυτη ισχύ δεδικασμένου.
- 113 Πράγματι, το σκεπτικό της αποφάσεως που κάνει δεκτή την ύπαρξη ορισμένου βαθμού ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημάτων συνιστά το αναγκαίο έρεισμα του διατακτικού της εν λόγω αποφάσεως, η οποία ακυρώνει την απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2013. Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι η ακύρωση στην οποία προβαίνει η ανωτέρω απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου βασίζεται στο σκεπτικό ότι η εσφαλμένη εκτίμηση του τμήματος προσφυγών αναφορικά με την

ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημάτων είχε επηρεάσει, μεταξύ άλλων, την εκτίμηση του τελευταίου αναφορικά με τον κίνδυνο να δημιουργηθεί σύνδεσμος μεταξύ των σημάτων αυτών στην αντίληψη του κοινού και να επέλθει μία από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 προσβολές (απόφαση περί ακυρώσεως, σκέψεις 51 έως 54).

- 114 Ως εκ τούτου, βάσει της νομολογίας που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 101 και 102 ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών δεν μπορούσε, κατά την εξέταση του βασίμου της ανακοπής βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, να μην ενστερνιστεί την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου όπως διατυπώθηκε στην απόφαση περί ακυρώσεως, αναφορικά με την ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημάτων.
- 115 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν δύναται παραδεκτώς να βάλει κατά του σκεπτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως, η οποία επαναλαμβάνει το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με την ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημάτων. Άρα, δεν δύναται να προσάψει λυσιτελώς στο τμήμα προσφυγών ότι περιορίστηκε στο να ενστερνιστεί το ανωτέρω συμπέρασμα αντί να προβεί σε δική του ανάλυση του βαθμού ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων.
- 116 Το συμπέρασμα αυτό, καθώς και η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου την οποία ενστερνίστηκε το τμήμα προσφυγών δεν μπορούν, εν πάση περιπτώσει, να ανατραπούν από τα λοιπά επιχειρήματα της προσφεύγουσας, τα οποία παρατέθηκαν στη σκέψη 109 ανωτέρω.
- 117 Ειδικότερα, πρώτον, αληθεύει, όπως επισημαίνει και η προσφεύγουσα, ότι το Γενικό Δικαστήριο διέλαβε, στη σκέψη 44 της αποφάσεως περί ακυρώσεως, ότι ορισμένα στοιχεία που επικαλέστηκε ενώπιόν του το EUIPO και η προσφεύγουσα με σκοπό να αποδείξουν ότι τα αντιπαρατιθέμενα σήματα ήταν διαφορετικά λόγω του διαφορετικού χρώματος και του διαφορετικού μήκους των παράλληλων ριγών που αποτυπώνονται στα προϊόντα της προσφεύγουσας και της παρεμβαίνουσας, «δεν ήταν κρίσιμα, καθόσον δεν [είχε] γίνει αναφορά σε αυτά από το τμήμα προσφυγών στην απόφασή του [της 28ης Νοεμβρίου 2013]». Το Γενικό Δικαστήριο προσέθεσε επίσης, στη σκέψη 44 της προαναφερθείσας αποφάσεως, ότι «τα νέα αυτά στοιχεία δεν δύνανται να συμπληρώσουν το σκεπτικό της αποφάσεως [της 28ης Νοεμβρίου 2013] και δεν επηρεάζουν την εκτίμηση της ευστάθειας του σκεπτικού αυτού».
- 118 Εντούτοις, πρέπει να επισημανθεί, αφενός, ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε επίσης, και πάλι στη σκέψη 44 της αποφάσεως περί ακυρώσεως, ότι, όσον αφορά το επιχείρημα σχετικά με τη διαφορά μήκους των ριγών λόγω της διαφορετικής κλίσεώς τους, αυτή η ήσσονος σημασίας διαφορά μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων δεν γίνεται αντιληπτή από τον μέσο καταναλωτή, καθόσον αυτός επιδεικνύει μέσο βαθμό προσοχής, και ότι δεν επηρεάζει τη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα αντιπαρατιθέμενα σήματα, η οποία προκύπτει από την ύπαρξη φαρδιών λοξών ριγών στο πλευρικό μέρος του υποδήματος. Επομένως, προκύπτει ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το Γενικό Δικαστήριο ασφαλώς και έλαβε υπόψη το ότι οι ρίγες στις οποίες συνίστανται τα αντιπαρατιθέμενα σήματα ενδέχεται να είναι διαφορετικού μήκους.
- 119 Αφετέρου, καίτοι αληθεύει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε ρητώς υπόψη το χρώμα των ριγών, πρέπει καταρχάς να σημειωθεί ότι στην προσφεύγουσα εναπέκειτο, αν θεωρούσε ότι βασίμως μπορούσε να το πράξει, να βάλει κατά της μη συνεκτιμήσεως του χρώματος των ριγών στο πλαίσιο της αναιρέσεως που άσκησε κατά της αποφάσεως περί ακυρώσεως. Εν συνεχεία, το Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 59 της διατάξεως επί της αναιρέσεως, ότι, δεδομένου ιδίως ότι το Γενικό Δικαστήριο απεφάνθη επί του επιχειρήματος σχετικά με τη διαφορά μήκους των ριγών, τούτο όντως είχε προβεί, στην απόφαση περί ακυρώσεως, σε συνολική εκτίμηση των ομοιοτήτων και των διαφορών μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων. Τέλος, δεν προκύπτει από τη δικογραφία ότι η προσφεύγουσα και η παρεμβαίνουσα αιτήθηκαν την καταχώριση, αντιστοίχως, του ζητηθέντος σήματος και του προγενέστερου σήματος με επισήμανση χρώματος, όπως απαιτείται βάσει του κανόνα 3, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1995, L 303, σ. 1) [νυν

άρθρου 3, παράγραφος 3, στοιχεία β' και στ', του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/1431 της Επιτροπής, της 18ης Μαΐου 2017, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009 του Συμβουλίου για το σήμα της ΕΕ (ΕΕ 2017, L 205, σ. 39)]. Κατά τα λοιπά, μολονότι οι ρίγες του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση είναι χρώματος γκρι ενώ οι ρίγες του προγενέστερου σήματος είναι χρώματος μαύρου, αμφότερα τα αντιπαρατιθέμενα σήματα περιλαμβάνουν ρίγες σκούρου χρώματος, με αποτέλεσμα η ελαφρά διαφορά χρώματος μεταξύ των σημάτων να μην είναι ικανή να ανατρέψει την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου, και εν συνεχεία του τμήματος προσφυγών, όσον αφορά την ύπαρξη ορισμένου βαθμού ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων.

- 120 Δεύτερον, το γεγονός ότι το τμήμα ανακοπών προέβη σε ενδελεχή σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων σημάτων δεν επηρεάζει καθεαυτό το βάσιμο της εκτιμήσεως του Γενικού Δικαστηρίου, και εν συνεχεία του τμήματος προσφυγών, όσον αφορά την ομοιότητα των σημάτων. Επιπροσθέτως, πρέπει να επισημανθεί ότι το τμήμα ανακοπών δεν έκρινε μόνο, στη σελίδα 5 της αποφάσεώς του της 22ας Μαΐου 2012, ότι οι οπτικές διαφορές μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων αντιστάθμιζαν τις μεταξύ τους ομοιότητες, αλλά επισήμανε επίσης, στις σελίδες 2, 5, 7 και 8 της αποφάσεως αυτής, ότι τα αντιπαρατιθέμενα σήματα εμφάνιζαν ομοιότητες και, κατά συνέπεια, ήταν παρεμφερή σε ορισμένο βαθμό.
- 121 Εξάλλου, όσον αφορά το επιχείρημα ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση είναι «σήμα θέσεως», ενώ το προγενέστερο σήμα είναι εικονιστικό σήμα, επισημαίνεται ότι, όπως προέβλεπε και το EUIPO κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το προγενέστερο σήμα, το οποίο παρατέθηκε στη σκέψη 7 ανωτέρω, θα μπορούσε επίσης να χαρακτηριστεί «σήμα θέσεως». Πράγματι, ακριβώς όπως το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, το προγενέστερο σήμα συνίσταται αποκλειστικώς σε τρεις παράλληλες ρίγες αποτυπωμένες επί υποδήματος, των οποίων το περίγραμμα απεικονίζεται με διακεκομμένη γραμμή, στοιχείο που αποτελεί ένδειξη ότι δεν αποτελεί μέρος του σήματος.
- 122 Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δεν διευκρινίζει, και το Γενικό Δικαστήριο δεν αντιλαμβάνεται, τίνι τρόπω η προβαλλόμενη διαφορά μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων είναι ικανή να μειώσει τον βαθμό ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων σημάτων.
- 123 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι, αντιθέτως προς τον κανονισμό 2017/1431, ο κανονισμός 207/2009 και ο κανονισμός 2868/95 δεν μνημονεύουν τα «σήματα θέσεως» ως ιδιαίτερη κατηγορία σημάτων. Επιπλέον, τα «σήματα θέσεως» προσομοιάζουν στις κατηγορίες των εικονιστικών και των τρισδιάστατων σημάτων, καθόσον αποσκοπούν στην αποτύπωση εικονιστικών ή τρισδιάστατων στοιχείων στην επιφάνεια προϊόντος [απόφαση της 15ης Ιουνίου 2010, X Technology Swiss κατά ΓΕΕΑ (Χρωματισμός σε πορτοκαλί της μύτης κάλτσας), T-547/08, EU:T:2010:235, σκέψη 20· βλ. επίσης, υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 2014, Sartorius Lab Instruments κατά ΓΕΕΑ (Αναπαράσταση κίτρινου τόξου κύκλου στο κάτω μέρος μιας οθόνης), T-331/12, EU:T:2014:87, σκέψη 14].
- 124 Περαιτέρω, και η ίδια η προσφεύγουσα επισημαίνει, βασιζόμενη στις οδηγίες του EUIPO, ότι η διαφορά μεταξύ αυτών των δύο ειδών σημάτων συνίσταται στο ότι ένα εικονιστικό σήμα παρέχει συνολική προστασία στο σύνολο του σήματος, ενώ ένα σήμα θέσεως παρέχει προστασία μόνον ως προς τον τρόπο με τον οποίο εμφανίζεται το σήμα.
- 125 Επομένως, ακόμη και αν θεωρηθεί αποδεδειγμένη, η προβαλλόμενη διαφορά μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, τα οποία αμφότερα συνίστανται σε παράλληλες ρίγες αποτυπωμένες επί υποδήματος, δεν δύναται να επηρεάσει, εν προκειμένω, το εύρος των προστατευόμενων από τα σήματα αυτά στοιχείων και, ως εκ τούτου, δεν προκύπτει ότι είναι ικανή να επηρεάσει τον βαθμό ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων σημάτων, ούτε τον τρόπο με τον οποίον αντιλαμβάνεται τα σήματα αυτά το ενδιαφερόμενο κοινό.

- 126 Πρέπει εξάλλου να σημειωθεί ότι δεν προκύπτει από την απόφαση του τμήματος ανακοπών ότι αυτό θεώρησε ότι απορρέει οποιαδήποτε συνέπεια από τη διαφορά χαρακτηρισμού μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων κατά την εκτίμηση του βαθμού ομοιότητας των σημάτων αυτών.
- 127 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν μπορεί λυσιτελώς να προσάψει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν έλαβε υπόψη τη συγκεκριμένη διαφορά μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων.
- 128 Κατά συνέπεια, η δεύτερη αιτίαση του δευτέρου σκέλους του λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη και, εν πάση περιπτώσει, ως αβάσιμη.

Επί της τρίτης αιτιάσεως, η οποία αντλείται από τη μη συνεκτίμηση του ισχνού εγγενούς διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος

- 129 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως καθόσον δεν απεφάνθη, στην προσβαλλόμενη απόφαση, επί του βαθμού διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος και, ιδίως, καθόσον δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι το εν λόγω σήμα είχε ισχνό εγγενή διακριτικό χαρακτήρα. Ειδικότερα, κατά την προσφεύγουσα, ο βαθμός διακριτικού χαρακτήρα, ιδίως ο εγγενής, του προγενέστερου σήματος, αποτελεί ιδιαιτέρως σημαντικό κριτήριο για την εκτίμηση, αφενός, του κινδύνου συγχύσεως, συνδέσεως ή συσχετισμού των αντιπαρατιθέμενων σημάτων και, αφετέρου, της πιθανότητας επελεύσεως κάποιας από τις προσβολές που προβλέπονται στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009. Επιπλέον, ο βαθμός διακριτικού χαρακτήρα ενός σήματος εξαρτάται, κατά την προσφεύγουσα, από τον εγγενή διακριτικό χαρακτήρα αυτού, ακόμη και όταν το οικείο σήμα χαίρει φήμης. Εξάλλου, το γεγονός ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση αποτυπώνεται, όπως ακριβώς το προγενέστερο σήμα και βάσει συνήθους πρακτικής, στα είδη υποδήσεως, και, επομένως, τα αντιπαρατιθέμενα σήματα χρησιμοποιούνται επί πανομοιότυπων προϊόντων, καθιστά το προγενέστερο σήμα ακόμη λιγότερο ιδιαίτερο απ' ό,τι εάν τα αντιπαρατιθέμενα σήματα χρησιμοποιούνταν για διαφορετικά προϊόντα.
- 130 Από την ανωτέρω επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας προκύπτει, αφενός, ότι προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν εξέτασε και δεν προσδιόρισε τον βαθμό διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, ιδίως τον εγγενή και, αφετέρου, ότι προβάλλει ότι ο βαθμός διακριτικού χαρακτήρα αυτού του σήματος είναι χαμηλός, ιδίως λόγω του ισχνού εγγενούς διακριτικού χαρακτήρα του.
- 131 Καταρχάς, πρέπει να επισημανθεί ότι αληθεύει πως το τμήμα προσφυγών δεν τοποθετήθηκε ρητώς, στην προσβαλλόμενη απόφαση, όσον αφορά τον βαθμό διακριτικού, εγγενούς ή αποκτηθέντος λόγω χρήσεως χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος.
- 132 Εντούτοις, το τμήμα προσφυγών έκρινε, στα σημεία 65, 67 και 83 της προηγούμενης αποφάσεώς του της 28ης Νοεμβρίου 2013 ότι, παρόλο που τα προγενέστερα σήματα της παρεμβαίνουσας, και ιδίως το προγενέστερο σήμα και το γερμανικό σήμα υπ' αριθ. 39950559, είχαν ισχνό εγγενή διακριτικό χαρακτήρα, η αδυναμία αυτή αντισταθμιζόταν από τη σταθερή χρήση των εν λόγω σημάτων επί μακρόν και σε ευρεία κλίμακα, με αποτέλεσμα αυτά να έχουν αποκτήσει τουλάχιστον συνήθη διακριτικό χαρακτήρα. Αυτή η εκτίμηση περί του βαθμού διακριτικού χαρακτήρα των ανωτέρω προγενέστερων σημάτων δεν αμφισβητήθηκε από το Γενικό Δικαστήριο στην απόφασή του περί ακυρώσεως. Περαιτέρω, το σημείο 10 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το οποίο συνοψίζει το σκεπτικό του τμήματος προσφυγών στην απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2013, αναφέρεται στην ανωτέρω εκτίμηση. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι το τμήμα προσφυγών δεν μετέβαλε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, την προηγούμενη εκτίμησή του περί του βαθμού διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος.

- 133 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν δύναται βασίμως να υποστηρίξει ότι το τμήμα προσφυγών παρέλειψε πλήρως να συνεκτιμήσει τον βαθμό διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος στην προσβαλλόμενη απόφαση.
- 134 Δεύτερον, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από την εξέταση του πρώτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως (βλ. σκέψεις 65 έως 90 ανωτέρω), το προγενέστερο σήμα χαίρει φήμης εντός της Ένωσης. Μάλιστα, όπως θα επισημανθεί στη σκέψη 162 κατωτέρω, αυτή η φήμη δύναται να χαρακτηριστεί ως ευρεία.
- 135 Όταν όμως η φήμη ενός σήματος είναι εδραιωμένη, δεν χρειάζεται η απόδειξη υπάρξεως του εγγενούς διακριτικού χαρακτήρα αυτού του σήματος για να θεωρηθεί ότι αυτό διαθέτει διακριτικό χαρακτήρα (διάταξη επί της αναιρέσεως, σκέψεις 75 και 76). Πράγματι, ένα προγενέστερο σήμα δύναται να διαθέτει ιδιαίτερο διακριτικό χαρακτήρα όχι μόνον εγγενώς, αλλά επίσης χάρη στη φήμη της οποίας χαίρει στο κοινό (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 1997, SABEL, C-251/95, EU:C:1997:528, σκέψη 24), με αποτέλεσμα οσάκις ένα σήμα έχει αποκτήσει ιδιαίτερο διακριτικό χαρακτήρα χάρη στη φήμη του, το επιχείρημα ότι το εν λόγω σήμα έχει ισχύ εγγενή διακριτικό χαρακτήρα να είναι αλυσιτελές στο πλαίσιο της εκτιμήσεως περί της υπάρξεως συνδέσμου μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων και, κατά συνέπεια, περί της υπάρξεως προσβολής υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 17ης Ιουλίου 2008, L & D κατά ΓΕΕΑ, C-488/06 P, EU:C:2008:420, σκέψεις 67 και 68).
- 136 Υπό τις συνθήκες αυτές, η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών κατά την οποία το προγενέστερο σήμα έχει, λόγω της ευρείας χρήσεώς του, συνήθη διακριτικό χαρακτήρα, πρέπει να επικυρωθεί.
- 137 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν δύναται βασίμως να υποστηρίξει, πρώτον, ότι το τμήμα προσφυγών έπρεπε να είχε λάβει υπόψη, στην προσβαλλόμενη απόφαση, τον βαθμό εγγενούς διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος και, δεύτερον, ότι, λόγω του ισχνού εγγενούς διακριτικού χαρακτήρα, ο βαθμός διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος έπρεπε να αναθεωρηθεί προς τα κάτω.
- 138 Κατά συνέπεια, η τρίτη αιτίαση του δεύτερου σκέλους του λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί της τέταρτης αιτιάσεως, η οποία αντλείται από έλλειψη αυτοτελούς εκτιμήσεως και, εν πάση περιπτώσει, από εσφαλμένη εκτίμηση του κινδύνου προσβολής του διακριτικού χαρακτήρα ή της φήμης του προγενέστερου σήματος

- 139 Η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι η χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν αντλεί αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος και δεν προξενεί σε αυτά καμία βλάβη.
- 140 Ειδικότερα, η προσφεύγουσα διατυπώνει δύο υποαιτιάσεις κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως. Αφενός, το τμήμα προσφυγών δεν εκτίμησε «αυτοτελώς», κατά την προσφεύγουσα, εάν η χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση αντλεί αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος ή προξενεί βλάβη σε αυτά. Αφετέρου, κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η παρεμβαίνουσα δεν απέδειξε, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ανακοπής και, εν συνεχεία, της διαδικασίας προσφυγής, την ύπαρξη αθέμιτου οφέλους ή βλάβης, ενώ τα αντιπαρατιθέμενα σήματα, πάντα κατά την προσφεύγουσα, έχουν συνυπάρξει ειρηνικώς στην αγορά επί σειρά ετών και, υπό τις συνθήκες αυτές, η υποτιθέμενη προσβολή θα έπρεπε να είχε γίνει σαφώς αισθητή στην αγορά.
- 141 Ως εκ τούτου, πρέπει να εξεταστεί εάν αυτές οι δύο υποαιτιάσεις είναι βάσιμες, λαμβανομένου υπόψη του σκεπτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθώς και του συνόλου των κρίσιμων στοιχείων της δικογραφίας.

Επί της πρώτης υποαιτιάσεως, η οποία αφορά την έλλειψη αυτοτελούς εξετάσεως της υπάρξεως προβολής της φήμης ή του διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος

- 142 Καταρχάς, πρέπει να παρουσιαστεί εν συντομία η συλλογιστική που ανέπτυξε το τμήμα προσφυγών στην προσβαλλόμενη απόφαση.
- 143 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών εν πρώτοις αναγνώρισε, κατ' ουσίαν, στο σημείο 61 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι, εάν γινόταν δεκτή η καταχώριση του ζητούμενου σήματος, ο βαθμός συσχετισμού μεταξύ, αφενός του προγενέστερου σήματος, το οποίο έχει «goodwill», εικόνα μεγάλου κύρους και καλή φήμη, και, αφετέρου, της παρεμβαίνουσας θα εξασθενούσε, με αποτέλεσμα η αποκλειστικότητα του προγενέστερου σήματος να καταλήξει «αποδυναμωμένη». Συναφώς, στην προσβαλλόμενη απόφαση γίνεται αναφορά σε ισχυρό «goodwill», το οποίο απορρέει από πολλές δεκαετίες προώθησεως του εν λόγω σήματος, εντατικής διαφημίσεως και διατηρήσεως σημαντικής παρουσίας στην αγορά.
- 144 Εν συνεχεία, το τμήμα προσφυγών επισήμανε, στα σημεία 60, 62 και 63 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι το προγενέστερο σήμα έχαιρε σημαντικής και παγκόσμιας φήμης, ότι τα αντιπαρατιθέμενα σήματα ήταν παρόμοια, ότι τα επίμαχα προϊόντα ήταν πανομοιότυπα και ότι, συνεπώς, το ενδιαφερόμενο κοινό στη μία περίπτωση και το ενδιαφερόμενο κοινό στην άλλη επίσης ταυτίζονταν. Στο σημείο 63 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφεύγουσα προσέθεσε ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, ήταν αναπόφευκτο οι πελάτες της προσφεύγουσας να γνωρίζουν το προγενέστερο σήμα και να το «συσχετίζουν» με το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση.
- 145 Τέλος, λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω στοιχείων, το τμήμα προσφυγών έκρινε, στο σημείο 65 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, εν προκειμένω, ήταν πολύ πιθανόν η χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση να αντλεί, εκ προθέσεως ή μη, αθέμιτο όφελος από την εδραιωμένη φήμη του προγενέστερου σήματος, καθώς και από τη σημαντική επένδυση που έχει κάνει η παρεμβαίνουσα για την απόκτηση αυτής της φήμης.
- 146 Εκ των ανωτέρω κριθέντων με την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών εκτίμησε ορθώς, και δη το ίδιο, εάν, εν προκειμένω, η χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση εγκυμονούσε τον κίνδυνο αντλήσεως αθέμιτου οφέλους από τη φήμη του προγενέστερου σήματος. Στο πλαίσιο αυτό, το τμήμα προσφυγών συνεκτίμησε, στο σημείο 61 της προσβαλλομένης αποφάσεως και παρεμπιπτόντως, σύμφωνα με τη νομολογία που προαναφέρθηκε στη σκέψη 50, την πιθανότητα η χρήση αυτή να προσβάλλει τον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, λόγω της «αποδυναμώσεως» της αποκλειστικότητας του προγενέστερου σήματος.
- 147 Αντιθέτως, το τμήμα προσφυγών, αφενός, δεν απεφάνθη επί της υπάρξεως βλάβης στη φήμη του προγενέστερου σήματος και, αφετέρου, απεφάνθη μόνον εμμέσως επί της υπάρξεως βλάβης στον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος. Ειδικότερα, κατά την προσφεύγουσα, για να κάνει δεκτή την ανακοπή δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, το τμήμα προσφυγών βασίστηκε προπαντός στο σκεπτικό ότι η χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση θα αντλούσε αθέμιτο όφελος από τη φήμη του προγενέστερου σήματος, το δε συγκεκριμένο σκεπτικό βασίζεται και το ίδιο μόνο μερικώς και εμμέσως στον κίνδυνο εξασθενίσεως ή «αποδυναμώσεως» του διακριτικού χαρακτήρα του επίμαχου σήματος.
- 148 Εντούτοις, λαμβανομένου υπόψη του εναλλακτικού χαρακτήρα, ο οποίος υπομνήσθηκε στη σκέψη 37 ανωτέρω, των τριών ειδών προσβολών που προβλέπονται στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, ο λόγος ο οποίος αντλείται από το ότι η χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση θα εξασφάλιζε αθέμιτο όφελος από τη φήμη του προγενέστερου σήματος, εάν ήταν όντως βάσιμος, αρκούσε για να θεμελιώσει την άρνηση καταχωρίσεως, υπό την προϋπόθεση ότι δεν υφίστατο νόμιμη αιτία για τη χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα δεν μπορεί λυσιτελώς να προσάψει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν

απεφάνθη επί της υπάρξεως ή μη άλλου είδους προσβολής, παρά μόνο για αυτό που έκανε δεκτό ότι υπήρξε. Επομένως, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας περί ελλείψεως εξετάσεως από το τμήμα προσφυγών της υπάρξεως βλάβης στη φήμη ή στον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος είναι αλυσιτελή.

- 149 Κατά συνέπεια, η πρώτη υποαιτίαση της τέταρτης αιτιάσεως του δευτέρου σκέλους του λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί της δεύτερης υποαιτιάσεως, η οποία αφορά την έλλειψη αποδείξεως της υπάρξεως προσβολής στη φήμη ή στον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος

- 150 Όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 140 ανωτέρω, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι η παρεμβαίνουσα δεν απέδειξε ότι η χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση θα μπορούσε, μελλοντικώς, να πλήξει τη φήμη ή τον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος. Ειδικότερα, κατά την προσφεύγουσα, η ομοιότητα μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων δεν αρκεί για να δημιουργηθεί στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού σύνδεσμος μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων. Επιπροσθέτως, κατά την προσφεύγουσα, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση χρησιμοποιήθηκε στο παρελθόν επί σειρά ετών παράλληλα με το προγενέστερο σήμα και, παρά ταύτα, ουδέποτε διαπιστώθηκε στην αγορά η ύπαρξη αθέμιτου οφέλους αντλούμενου από τη φήμη ή τον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, ούτε βεβαίως η επέλευση οποιασδήποτε βλάβης στο προγενέστερο σήμα.
- 151 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 147 και 148 ανωτέρω, αφενός, η προσβαλλόμενη απόφαση βασίζεται προπαντός στο σκεπτικό ότι η χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση θα αντλούσε αθέμιτο όφελος από τη φήμη του προγενέστερου σήματος και, αφετέρου, ότι ο κίνδυνος επελεύσεως τέτοιας προσβολής αρκεί, αφεαυτού, για τη θεμελίωση αρνήσεως καταχωρίσεως, υπό την προϋπόθεση ότι δεν υφίσταται νόμιμη αιτία για τη χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Ως εκ τούτου, η αιτίαση που αφορά την έλλειψη αποδείξεως από την παρεμβαίνουσα της υπάρξεως προσβολής προβλεπόμενης στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 είναι λυσιτελής μόνο στο μέτρο που αμφισβητεί την ύπαρξη κινδύνου αντλήσεως αθέμιτου οφέλους από τη φήμη του προγενέστερου σήματος. Επομένως, παρέλκει η εξέταση του εάν η χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση είναι ικανή να προξενήσει βλάβη στη φήμη ή στον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος.
- 152 Όπως σημειώθηκε στις σκέψεις 30 και 46 ανωτέρω, η ύπαρξη ή μη, αφενός, συνδέσμου μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων και, αφετέρου, κινδύνου αντλήσεως αθέμιτου οφέλους από τη φήμη του προγενέστερου σήματος πρέπει να εκτιμάται συνολικώς, λαμβανομένων υπόψη όλων των κρίσιμων στη συγκεκριμένη περίπτωση παραγόντων.
- 153 Ορισμένοι εξ αυτών των παραγόντων, και ιδίως όσοι μνημονεύονται στις σκέψεις 30, 31 και 47 ανωτέρω, προϋποθέτουν προηγούμενη ανάλυση από τα αρμόδια όργανα του EUIPO, ήτοι από το τμήμα ανακοπών και, αναλόγως της περιπτώσεως, του τμήματος προσφυγών. Πρόκειται, μεταξύ άλλων, για τον βαθμό προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού, του βαθμού συγκλίσεως των επίμαχων προϊόντων, του βαθμού ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, του εύρους της φήμης του προγενέστερου σήματος, καθώς και του βαθμού διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος.
- 154 Επιπροσθέτως, ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος δύναται να προσκομίσει, και τα αρμόδια τμήματα του EUIPO να κάνουν δεκτά, και άλλα κρίσιμα στοιχεία για την απόδειξη ειδικώς της υπάρξεως ή μη κινδύνου αντλήσεως αθέμιτου οφέλους από τη φήμη του προγενέστερου σήματος.

155 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει εν πρώτοις να υπομνησθούν και, εν ανάγκη, να εξετασθούν οι εκτιμήσεις του τμήματος προσφυγών όσον αφορά τους κρίσιμους παράγοντες που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 153 ανωτέρω. Εν συνεχεία, πρέπει να εξετασθεί, λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω παραγόντων, άλλων στοιχείων που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών ή έγιναν δεκτά από αυτό στην προσβαλλόμενη απόφαση, και των τυχόν συνεπειών της συνυπόστασης των αντιπαρατιθέμενων σημάτων την οποία προβάλλει η προσφεύγουσα, εάν το τμήμα προσφυγών υπέπεσε ή όχι σε πλάνη εκτιμήσεως καθόσον έκρινε, εν προκειμένω, ότι υπάρχει, αντιστοίχως, σύνδεσμος μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων και κίνδυνος αντλήσεως αθέμιτου οφέλους από τη φήμη του προγενέστερου σήματος.

Προκαταρκτικές εκτιμήσεις επί των κρίσιμων παραγόντων

– Βαθμός προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού

156 Από την εξέταση της πρώτης αιτιάσεως του δευτέρου σκέλους του λόγου ακυρώσεως (βλ. σκέψεις 93 έως 108 ανωτέρω), προκύπτει ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι το ενδιαφερόμενο κοινό, ήτοι ο μέσος καταναλωτής των προϊόντων που καλύπτονται από το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, επιδείκνυε μέσο βαθμό προσοχής.

– Βαθμός συγκλίσεως των επίμαχων προϊόντων

157 Στο σημείο 53 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι το προγενέστερο σήμα και το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση κάλυπταν αμφοτέρωτα τα «είδη υποδήσεως», με αποτέλεσμα τα επίμαχα προϊόντα να ταυτίζονται.

158 Η προσφεύγουσα ουδόλως αμφισβητεί την προφανή ταυτότητα των επίμαχων προϊόντων, η οποία επιβεβαιώθηκε εκ νέου και στα σημεία 60, 62 έως 64 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Κατά συνέπεια, πρέπει να επικυρωθεί η σχετική κρίση του τμήματος προσφυγών.

– Βαθμός ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημάτων

159 Από την εξέταση της δεύτερης αιτιάσεως του δευτέρου σκέλους του λόγου ακυρώσεως (βλ. σκέψεις 109 έως 128 ανωτέρω), προκύπτει ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι τα αντιπαρατιθέμενα σήματα ήταν, σε ορισμένο βαθμό, παρόμοια.

– Εύρος της φήμης του προγενέστερου σήματος

160 Πρέπει, προκαταρκτικώς, να υπομνησθεί ότι, όπως προκύπτει από την εξέταση του πρώτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως (βλ. σκέψεις 65 έως 90 ανωτέρω), ορθώς έκρινε το τμήμα προσφυγών στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι το προγενέστερο σήμα έχαιρε φήμης στην Ένωση.

161 Όσον αφορά το εύρος αυτής της φήμης, προκύπτει από τα σημεία 33, και 36 έως 38 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το προγενέστερο σήμα έχαιρε ευρείας φήμης. Διευκρίνισε επίσης, στα σημεία 41 και 62 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η φήμη αυτή ήταν παλαιά, διαχρονική, σημαντική και παγκόσμια. Αντιθέτως, δεν έκανε δεκτή την επιχειρηματολογία της παρεμβαίνουσας με την οποία προβαλλόταν, στη σελίδα 11 της ανακοπής της, ότι το σήμα της έχαιρε εξαιρετικής φήμης.

162 Η προσφεύγουσα, η οποία αμφισβητεί και την ύπαρξη αυτή καθεαυτή της φήμης του προγενέστερου σήματος, δεν διατυπώνει καμία συγκεκριμένη μομφή κατά της εκτιμήσεως του τμήματος προσφυγών όσον αφορά το εύρος αυτής της φήμης. Όμως, τα αποδεικτικά στοιχεία που εξετάστηκαν στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως φαίνονται επαρκή για την απόδειξη, πέραν της ίδιας της

υπάρξεως της ανωτέρω φήμης, και του μεγάλου εύρους αυτής. Επιπροσθέτως, στη σκέψη 47 της αποφάσεως περί ακυρώσεως, το Γενικό Δικαστήριο αναφέρθηκε, χωρίς να το αμφισβητήσει, στο συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών στο σημείο 66 της αποφάσεως της 28ης Νοεμβρίου 2013, κατά το οποίο το προγενέστερο σήμα έχαιρε μεγάλης φήμης («σημαντικής» κατά το Γενικό Δικαστήριο).

- 163 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να επικυρωθεί η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών όσον αφορά το εύρος της φήμης του προγενέστερου σήματος.

– Βαθμός διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος

- 164 Από την εξέταση της τρίτης αιτιάσεως του δευτέρου σκέλους του λόγου ακυρώσεως (βλ. σκέψεις 129 έως 138 ανωτέρω), προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι το προγενέστερο σήμα είχε, λόγω της ευρείας χρήσεώς του, συνήθη διακριτικό χαρακτήρα.

Συνολική εκτίμηση περί της υπάρξεως συνδέσμου μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων

- 165 Όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 144 ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών, βασιζόμενο ιδίως στην έστω και «ελάχιστη» ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, στην ταυτότητα των επίμαχων προϊόντων και στο εύρος της φήμης του προγενέστερου σήματος, κατέληξε στο συμπέρασμα, στο σημείο 63 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι υφίστατο σύνδεσμος μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού.
- 166 Η προσφεύγουσα βάλλει κατά του συμπεράσματος αυτού, υποστηρίζοντας ότι το τμήμα προσφυγών εκτίμησε εσφαλμένα τον βαθμό προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού, τον βαθμό ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, καθώς και το εύρος της φήμης, άρα και τον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος.
- 167 Εντούτοις, πρέπει να επισημανθεί, αφενός, ότι η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας σχετικά με υποτιθέμενα σφάλματα του τμήματος προσφυγών κατά την εκτίμηση των ανωτέρω παραγόντων ήδη απερρίφθη στο πλαίσιο της εξετάσεως του πρώτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, καθώς και των τριών πρώτων αιτιάσεων του δευτέρου σκέλους του λόγου αυτού.
- 168 Αφετέρου, οι παράγοντες που ελήφθησαν υπόψη από το τμήμα προσφυγών συγκαταλέγονται μεταξύ εκείνων που έχουν κριθεί κρίσιμοι προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη τέτοιου συνδέσμου (βλ. νομολογία που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 30 και 31 ανωτέρω). Ειδικότερα, ορθώς το τμήμα προσφυγών επισήμανε, στο σημείο 63 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι, στο πλαίσιο του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, έστω και ένας «ελάχιστος» βαθμός ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων μπορεί να είναι αρκετός για να δημιουργηθεί στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού σύνδεσμος μεταξύ τους (βλ. νομολογία που μνημονεύθηκε στη σκέψη 29 ανωτέρω).
- 169 Η προσφεύγουσα δεν αναπτύσσει άλλη επιχειρηματολογία στρεφόμενη ειδικώς κατά του συμπεράσματος του τμήματος προσφυγών κατά το οποίο στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού θα μπορούσε να δημιουργηθεί σύνδεσμος μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων.
- 170 Εντούτοις, για να αμφισβητήσει την ύπαρξη κινδύνου αντλήσεως αθέμιτου οφέλους από τη φήμη του προγενέστερου σήματος, η προσφεύγουσα επικαλείται την ειρηνική συνύπαρξη των αντιπαρατιθέμενων σημάτων στην αγορά επί σειρά ετών και την έλλειψη συγχύσεως, στην αντίληψη του κοινού, όσον αφορά την προέλευση των προϊόντων της. Επιπροσθέτως, προς στήριξη του επιχειρήματός της ότι υφίστατο νόμιμη αιτία για τη χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, η προσφεύγουσα σημειώνει ότι υπάρχει πιθανότητα αυτή η συνύπαρξη να μειώνει τον κίνδυνο δημιουργίας συνδέσμου μεταξύ των δύο σημάτων στην αντίληψη των καταναλωτών.

- 171 Όμως, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 32 έως 34 ανωτέρω, η προηγούμενη συνύπαρξη των αντιπαρατιθέμενων σημάτων στην αγορά δύναται να μειώσει την πιθανότητα μελλοντικού συσχετισμού μεταξύ των σημάτων αυτών και, κατά συνέπεια, την πιθανότητα να δημιουργηθεί σύνδεσμος μεταξύ τους στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού, ιδίως υπό την προϋπόθεση ότι αυτή η συνύπαρξη ήταν ειρηνική και, κατά συνέπεια, βασιζόταν στην έλλειψη κινδύνου συγκλίσεως.
- 172 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να εκτιμηθεί εάν πληρούνται η ανωτέρω προϋπόθεση.
- 173 Εν προκειμένω, για να δικαιολογήσει τη συνύπαρξη των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, η προσφεύγουσα αναφέρεται στη χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, καθώς και σε διάφορα άλλα παρόμοια σήματα ή σημεία τα οποία συνίστανται σε δύο παράλληλες ρίγες αποτυπωμένες επί υποδήματος.
- 174 Παρέλκει, σε αυτό το στάδιο, η εξέταση του συνόλου των επιχειρημάτων των διαδίκων, κατ' ουσίαν στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, σχετικά με την εν λόγω συνύπαρξη. Ειδικότερα, παρέλκει, για τις ανάγκες της παρούσας αναλύσεως, η εκτίμηση του εάν και σε ποιο μέτρο η προσφεύγουσα αποδεικνύει το υποστατό και το εύρος της χρήσεως του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, στοιχείο που επίσης αμφισβητεί η παρεμβαίνουσα.
- 175 Πράγματι, είναι σαφές, καταρχάς, ότι η παρεμβαίνουσα αμφισβήτησε ενώπιον γερμανικού δικαστηρίου, ήτοι του Landgericht München (περιφερειακού δικαστηρίου Μονάχου, Γερμανία), τη χρήση από την εταιρία Patrick International SA, η οποία εμφανίζεται ως προκάτοχος της προσφεύγουσας, σήματος συνιστάμενου σε δύο παράλληλες ρίγες αποτυπωμένες επί υποδήματος και ότι, με απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 1990, το ανωτέρω δικαστήριο απαγόρευσε στην εν λόγω εταιρία να εμπορεύεται προϊόντα τα οποία φέρουν το εν λόγω σήμα διότι υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως με ορισμένα εθνικά σήματα της παρεμβαίνουσας. Το αμφισβητούμενο σήμα στην περίπτωση εκείνη ήταν το εξής:

- 176 Αληθεύει, βεβαίως, ότι το σήμα που χρησιμοποιούσε τότε η εταιρία Patrick International δεν ήταν πανομοιότυπο με το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση και ότι, στη διαφορά που κλήθηκε να επιλύσει, το προαναφερθέν γερμανικό δικαστήριο έκρινε ότι το επίμαχο στη συγκεκριμένη υπόθεση σήμα έδινε την εντύπωση σήματος με τρεις ρίγες. Εντούτοις, ανεξαρτήτως της εκτιμήσεως του εν λόγω δικαστηρίου, το επίμαχο σήμα είναι αρκούντως παρεμφερές προς το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, ώστε να είναι δυνατόν να ληφθεί υπόψη η αμφισβήτηση, από την παρεμβαίνουσα, της χρήσεως του προκειμένου να εκτιμηθεί ο ειρηνικός ή μη χαρακτήρας της προβαλλόμενης συνυπάρξεως αφενός, των σημάτων της προσφεύγουσας με δύο ρίγες και, αφετέρου, των σημάτων της παρεμβαίνουσας με τρεις ρίγες, οσάκις τα εν λόγω διαφορετικά σήματα αποτυπώνονται επί υποδημάτων.

- 177 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι η υπό κρίση διαφορά δεν είναι η πρώτη μεταξύ της προσφεύγουσας και της παρεμβαίνουσας σχετικά με την καταχώριση, από την προσφεύγουσα, σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνιστάμενου σε δύο παράλληλες ρίγες αποτυπωμένες επί υποδήματος.
- 178 Πράγματι, όταν η προσφεύγουσα αιτήθηκε, την 1η Ιουλίου 2009, την καταχώριση του επίμαχου σήματος, η παρεμβαίνουσα είχε ήδη ασκήσει ανακοπή κατά της καταχώρισεως σήματος κατατεθειμένου από την προσφεύγουσα, το οποίο παρουσίαζε χαρακτηριστικά ίδια με εκείνα του επίμαχου σήματος, δεδομένου ότι στις 30 Ιουλίου 2004 είχε αντιταχθεί στην καταχώριση σήματος με δύο ρίγες παρόμοιου προς το ζητούμενο σήμα, για τα προϊόντα των κλάσεων 18, 25 και 28.
- 179 Ως εκ τούτου, λαμβανομένης υπόψη της διαφοράς που ανέκυψε στη Γερμανία το 1990 και της προγενέστερης ανακοπής που ασκήθηκε το 2004, η προβαλλόμενη συνύπαρξη στην αγορά του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση ή άλλων, παρόμοιων σημάτων της προσφεύγουσας και του προγενέστερου σήματος ή άλλων, παρόμοιων σημάτων της παρεμβαίνουσας, δεν δύναται να χαρακτηριστεί ειρηνική. Άρα η εν λόγω συνύπαρξη δεν βασιζόταν καθεαυτή στην έλλειψη κινδύνου συσχετισμού μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων.
- 180 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να επικυρωθεί η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών όσον αφορά την ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων.

Συνολική εκτίμηση του κινδύνου αντλήσεως αθέμιτου οφέλους από τη φήμη του προγενέστερου σήματος

- 181 Πρώτον, προκύπτει από τα σημεία 60 έως 65 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι, για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι υφίσταται κίνδυνος αντλήσεως αθέμιτου οφέλους από τη φήμη του προγενέστερου σήματος, το τμήμα προσφυγών βασίστηκε, ειδικότερα, αφενός, στο μεγάλο εύρος της φήμης του προγενέστερου σήματος και, αφετέρου, στην ταυτότητα των επίμαχων προϊόντων.
- 182 Αληθεύει, βεβαίως, όπως επισημάνθηκε και στη σκέψη 161 ανωτέρω, ότι το τμήμα προσφυγών δεν χαρακτήρισε εξαιρετική τη φήμη του προγενέστερου σήματος, με αποτέλεσμα η ύπαρξη τέτοιας προσβολής να μην είναι δυνατόν να τεκμαρθεί μόνο βάσει του στοιχείου αυτού, κατ' εφαρμογήν της νομολογίας που μνημονεύθηκε στη σκέψη 41 ανωτέρω. Ωστόσο, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι το προγενέστερο σήμα έχαιρε μεγάλης, παλαιάς και διαχρονικής φήμης.
- 183 Υπενθυμίζεται ότι, όσο μεγαλύτερη είναι η φήμη του προγενέστερου σήματος, τόσο πιο πιθανό είναι η χρήση σήματος που προσομοιάζει στο προγενέστερο σήμα να αντλεί όφελος από τη φήμη του τελευταίου (βλ. νομολογία που μνημονεύθηκε στη σκέψη 48 ανωτέρω).
- 184 Ομοίως, όσο μεγαλύτερη είναι η ομοιότητα μεταξύ των προϊόντων ή των υπηρεσιών που καλύπτονται από τα αντιπαρατιθέμενα σήματα, τόσο πιο πιθανόν είναι να προκύπτει τέτοιο όφελος (βλ. σκέψη 49 ανωτέρω). Επομένως, ορθώς έκρινε το τμήμα προσφυγών, στο σημείο 64 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, στο μέτρο που, στην προκειμένη περίπτωση, τα επίμαχα προϊόντα ήταν πανομοιότυπα, εύλογο ήταν να είναι πολύ πιθανότερη η άντληση αθέμιτου οφέλους απ' ό,τι στην περίπτωση που τα επίμαχα προϊόντα ήταν διαφορετικά.
- 185 Ως εκ τούτου, τα δύο αυτά στοιχεία στα οποία αναφέρθηκε το τμήμα προσφυγών, ήτοι, το μεν πρώτο, ότι το προγενέστερο σήμα χαίρει μεγάλης, παλαιάς και διαχρονικής φήμης, το δε δεύτερο, ότι τα προϊόντα που καλύπτονται από τα αντιπαρατιθέμενα σήματα είναι πανομοιότυπα, είναι ικανά να αυξήσουν σημαντικά την πιθανότητα υπάρξεως αθέμιτου οφέλους.
- 186 Δεύτερον, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 143 ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών έκανε δεκτό, στο σημείο 61 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το προγενέστερο σήμα είχε ισχυρό «goodwill», εικόνα μεγάλου κύρους και καλή φήμη, και ότι το εν λόγω «goodwill» είχε αποκτηθεί χάρη σε πολλές δεκαετίες προώθησεως του εν λόγω σήματος, συστηματικής διαφημίσεως και διατηρήσεως σημαντικής

παρουσίας στην αγορά. Έκανε επίσης αναφορά, στο σημείο 65 της προσβαλλομένης αποφάσεως, στη σημαντική επένδυση που έχει κάνει η παρεμβαίνουσα για την απόκτηση της φήμης της οποίας έχαιρε το προγενέστερο σήμα.

- 187 Συναφώς, προκύπτει από τις σελίδες 12 έως 14 της ανακοπής ότι η παρεμβαίνουσα είχε αναφερθεί ενώπιον του τμήματος ανακοπών όχι μόνο στη φήμη του προγενέστερου σήματός της, στην ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημάτων και στην ομοιότητα των επίμαχων προϊόντων, αλλά επίσης στο γεγονός ότι το προγενέστερο σήμα είχε ελκυστικότητα, απορρέουσα από την ποιοτική και υψηλού κύρους εικόνα του, η οποία αποκτήθηκε μετά από δεκαετίες επενδύσεων, καινοτομίας και διαφημίσεως. Επί τη ευκαιρία, η παρεμβαίνουσα διευκρίνισε ότι, σε περίπτωση χρήσεως του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, τα θετικά στοιχεία που συναρτώνται προς τα προϊόντα τα οποία φέρουν το προγενέστερο σήμα θα αντανακλώντο στα προϊόντα της προσφεύγουσας.
- 188 Επομένως, είναι ανακριβές το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η παρεμβαίνουσα δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο κρίσιμο για την απόδειξη της υπάρξεως αντλήσεως αθέμιτου οφέλους από τη φήμη του προγενέστερου σήματος.
- 189 Επιπροσθέτως, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί το υποστατό και τη σημασία των εμπορικών προσπαθειών της παρεμβαίνουσας επί πολλές δεκαετίες προκειμένου να δημιουργήσει και να διατηρήσει την εικόνα του σήματός της, να οικοδομήσει «goodwill» και, επομένως, να αυξήσει την εγγενή οικονομική αξία αυτού του σήματος.
- 190 Όμως, η σημασία των εν λόγω εμπορικών προσπαθειών της δικαιούχου του προγενέστερου σήματος, το οποίο χαιρεί φήμης, καθιστά ακόμη πιο πιθανό τον κίνδυνο τρίτοι να πειρασθούν, διά της χρήσεως σήματος παρόμοιου προς αυτό, να παρασιτήσουν από αυτό, προκειμένου να επωφεληθούν της ελκυστικότητάς του, της φήμης του και του κύρους του και να εκμεταλλευθούν, κατά συνέπεια, χωρίς κανένα οικονομικό αντάλλαγμα και χωρίς να χρειάζεται να καταβάλουν καμία δική τους προσπάθεια, τις εμπορικές προσπάθειες της δικαιούχου του προγενέστερου σήματος.
- 191 Τρίτον, το EUIPO και η παρεμβαίνουσα υποστηρίζουν ότι η προσφεύγουσα, ή τουλάχιστον η φερόμενη ως προκάτοχός της, έκανε σαφή αναφορά στο προγενέστερο σήμα, το οποίο συνίσταται σε τρεις ρίγες, χρησιμοποιώντας το σύνθημα «two stripes are enough» σε διαφημιστική εκστρατεία που πραγματοποιήθηκε το 2007 στην Ισπανία και την Πορτογαλία με σκοπό την προώθηση των δικών της προϊόντων, τα οποία πωλούνται με σήμα συνιστάμενο σε δύο ρίγες.
- 192 Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι το σύνθημα «two stripes are enough» πράγματι χρησιμοποιήθηκε για την προώθηση ορισμένων εκ των προϊόντων της. Είναι προφανές ότι η χρήση ενός τέτοιου συνθήματος είχε ως σκοπό να κάνει νύξη στο προγενέστερο σήμα, γνωστό στον καταναλωτή λόγω της φήμης του, και να υπαινιχθεί ότι τα προϊόντα που πωλούσε η προσφεύγουσα με σήμα δύο ριγών είχαν χαρακτηριστικά ισοδύναμα με εκείνα των προϊόντων που πωλούνται από την παρεμβαίνουσα με σήμα τριών ριγών. Υπό τις συνθήκες αυτές, η διαφημιστική εκστρατεία που πραγματοποιήθηκε το 2007 στην Ισπανία και στην Πορτογαλία πρέπει να εκληφθεί ως απόπειρα εκμεταλλεύσεως της φήμης του προγενέστερου σήματος. Τέτοια συμπεριφορά, η οποία διαπιστώνεται κατά την πραγματική χρήση σήματος παρόμοιου με το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, συνιστά συγκεκριμένο στοιχείο το οποίο είναι ιδιαιτέρως κρίσιμο προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη κινδύνου αντλήσεως αθέμιτου οφέλους από τη φήμη του προγενέστερου σήματος (βλ. προπαρατεθείσα στη σκέψη 39 νομολογία).
- 193 Τέταρτον, προς αμφισβήτηση του κινδύνου η χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση να αντλεί αθέμιτο όφελος από τη φήμη του προγενέστερου σήματος, η προσφεύγουσα περιορίζεται στο να υποστηρίξει ότι ο εν λόγω κίνδυνος δεν συγκεκριμενοποιήθηκε κατά το παρελθόν, μολονότι τα δύο αντιπαρατιθέμενα σήματα συνυπήρχαν στην αγορά.

- 194 Όμως, προκύπτει από τις σκέψεις 174 έως 179 ανωτέρω, ότι η προβαλλόμενη συνύπαρξη των αντιπαρατιθέμενων σημάτων δεν δύναται να θεωρηθεί ειρηνική. Επιπροσθέτως, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 192 ανωτέρω, η χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση αποτέλεσε τη βάση τουλάχιστον μίας απόπειρας αντλήσεως αθέμιτου οφέλους από τη φήμη του προγενέστερου σήματος.
- 195 Ως εκ τούτου, η προβαλλόμενη συνύπαρξη στην αγορά, κατά το παρελθόν, των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, δεν αποκλείει το μελλοντικό ενδεχόμενο προσβολής της φήμης του προγενέστερου σήματος, όπως έκανε δεκτό το τμήμα προσφυγών.
- 196 Υπό τις συνθήκες αυτές, και λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των κρίσιμων εν προκειμένω παραγόντων, τα στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών και τα στοιχεία που το τελευταίο έκανε δεκτά επαρκούν για την απόδειξη της υπάρξεως σοβαρού κινδύνου παρασιτισμού. Επομένως, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως καθόσον έκρινε ότι ήταν πιθανόν η χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση να αντλεί αθέμιτο όφελος από τη φήμη του προγενέστερου σήματος.
- 197 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η δεύτερη υποαιτίαση της τέταρτης αιτιάσεως του δευτέρου σκέλους του λόγου ακυρώσεως και, συνεκδοχικώς, η εν λόγω αιτίαση και το εν λόγω σκέλος στο σύνολό τους.

Επί του τρίτου σκέλους, το οποίο αντλείται από την ύπαρξη νόμιμης αιτίας χρήσεως του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση

- 198 Στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, αντιθέτως προς όσα έκρινε το τμήμα προσφυγών, απέδειξε την ύπαρξη νόμιμης αιτίας προσκομίζοντας, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ανακοπής, αποδεικτικά στοιχεία τα οποία αποδεικνύουν επί μακρόν χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση.
- 199 Το εν λόγω σκέλος δύναται να υποδιαιρεθεί σε δύο αιτιάσεις, στο μέτρο που η προσφεύγουσα φαίνεται να προσάπτει στο τμήμα προσφυγών, αφενός, πως δεν εξέτασε τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε ενώπιόν του σχετικά με τη χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και, αφετέρου, πως δεν έκρινε ότι τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία αποδεικνύουν την ύπαρξη νόμιμης αιτίας.

Επί της πρώτης αιτιάσεως, η οποία αντλείται από τη μη εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με τη χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση

- 200 Υπενθυμίζεται ότι, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 58 ανωτέρω, η χρήση, από τρίτο, σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και το οποίο προσομοιάζει σε προγενέστερο σήμα το οποίο χαίρει φήμης είναι ικανή, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να χαρακτηριστεί ως νόμιμη αιτία υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.
- 201 Επομένως, η προσφεύγουσα δύναται λυσιτελώς να επικαλεστεί τη χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και το τμήμα προσφυγών όφειλε να εξετάσει τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν από την προσφεύγουσα προς τον σκοπό αυτόν ενώπιον του EUIPO.
- 202 Συναφώς, προκύπτει ότι η προσφεύγουσα υποστηρίζει, βασιζόμενη στο σημείο 65 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το τμήμα προσφυγών δεν εξέτασε τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η ίδια σχετικά με την ύπαρξη νόμιμης αιτίας.

203 Όμως, εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών όχι μόνον επισήμανε, στο σημείο 65 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η προσφεύγουσα δεν είχε αποδείξει την ύπαρξη νόμιμης αιτίας, αλλά επίσης έκρινε, στο σημείο 66 της ίδιας αποφάσεως, ότι η προβληθείσα συνύπαρξη των αντιπαρατιθέμενων σημάτων δεν ήταν ειρηνική. Επομένως, το τμήμα προσφυγών, όπως επισημαίνει και το EUIPO στο υπόμνημά του αντικρούσεως, απάντησε στο κύριο επιχείρημα που προέβαλε η προσφεύγουσα προκειμένου να αποδείξει την ύπαρξη νόμιμης αιτίας. Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν δύναται να υποστηρίξει ότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που η ίδια προσκόμισε.

204 Επομένως, η πρώτη αιτίαση του τρίτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί της δεύτερης αιτιάσεως, η οποία αντλείται από πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την ύπαρξη νόμιμης αιτίας

205 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι τα αντιπαρατιθέμενα σήματα συνυπήρξαν επί πολλές δεκαετίες, με τη συναίνεση της παρεμβαίνουσας. Επίσης, προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν συνεκτίμησε τις συνέπειες ενδεχόμενης απαγορεύσεως της χρήσεως του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση.

206 Συναφώς, σημειώνεται ότι, για να αποτελεί νόμιμη αιτία, η χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση πρέπει να πληροί διάφορες προϋποθέσεις, οι οποίες υπομνήσθηκαν στις σκέψεις 59 έως 63 ανωτέρω.

207 Ειδικότερα, υπενθυμίζεται πρώτον, ότι, οσάκις το προγενέστερο σήμα το οποίο χαίρει φήμης είναι σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση πρέπει να έχει χρησιμοποιηθεί στο σύνολο του εδάφους της Ένωσης (βλ. σκέψη 62 ανωτέρω και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

208 Όμως, εν προκειμένω, όπως επισημαίνουν και το EUIPO και η παρεμβαίνουσα, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει, ούτε καν ισχυρίζεται, ότι χρησιμοποίησε το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση στο σύνολο του εδάφους της Ένωσης. Στις δε παρατηρήσεις που υπέβαλε στις 14 Ιουνίου 2011 ενώπιον του τμήματος ανακοπών, έκανε αναφορά σε συνύπαρξη των αντιπαρατιθέμενων σημάτων μόνο στη γερμανική αγορά και δεν προέβαλε ότι πράγματι είχε κάνει πραγματική χρήση των σημάτων της, τα οποία συνίστανται σε δύο παράλληλες ρίγες αποτυπωμένες επί υποδήματος και τα οποία έχουν καταχωρισθεί σε άλλα κράτη μέλη. Επιπροσθέτως, τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκομίσθηκαν ενώπιον του EUIPO από την προσφεύγουσα σχετίζονταν, κατά κύριο λόγο, με χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση ή άλλων παρόμοιων σημάτων στη Γερμανία ή στη Γαλλία.

209 Δεύτερον, υπενθυμίζεται ότι, για να αποτελεί νόμιμη αιτία, η χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση πρέπει, καταρχήν, να μην έχει αποτελέσει αντικείμενο αμφισβήτησεως από τον δικαιούχο του προγενέστερου σήματος που χαίρει φήμης. Άρα η προβαλλόμενη συνύπαρξη μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων πρέπει να είναι ειρηνική (βλ. προαναφερθείσα στη σκέψη 63 νομολογία).

210 Όμως, επισημάνθηκε στις σκέψεις 179 και 194 ανωτέρω ότι, όπως προβάλλουν και το EUIPO και η παρεμβαίνουσα, η προβληθείσα συνύπαρξη των αντιπαρατιθέμενων σημάτων δεν ήταν ειρηνική. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν δύναται βασίμως να προβάλλει ότι η παρεμβαίνουσα ανέχθηκε τη χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση ή ότι συναίνεσε σε αυτήν.

211 Τρίτον, γενικότερα, και όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 56 και 59 ανωτέρω, η δικαιούχος του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση ή η προκάτοχός της, όφειλε να χρησιμοποιεί καλόπιστα το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση.

- 212 Όμως, εν προκειμένω, η σύλληψη και η χρήση του συνθήματος «two stripes are enough» αποδεικνύει, όπως επισημάνθηκε και στις σκέψεις 192 και 194 ανωτέρω, ότι η χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση έχει ήδη αποτελέσει τη βάση τουλάχιστον μίας απόπειρας αντλήσεως αθέμιτου οφέλους από τη φήμη του προγενέστερου σήματος. Ως εκ τούτου, όπως προβάλλει και η παρεμβαίνουσα, δεν μπορεί, εν προκειμένω, να θεωρηθεί ότι η χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση έγινε πάντα καλόπιστα.
- 213 Υπό τις συνθήκες αυτές, η χρήση του ζητούμενου σήματος την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα δεν μπορεί να θεωρηθεί ως λόγος ικανός να δικαιολογήσει την καταχώριση από αυτήν του εν λόγω σήματος ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι άλλως θα υπήρχε κίνδυνος να αντληθεί όφελος από τη φήμη του προγενέστερου σήματος.
- 214 Το συμπέρασμα αυτό δεν ανατρέπεται από το επιχείρημα της προσφεύγουσας το οποίο αντλείται από τις συνέπειες που θα είχε για την ίδια ενδεχόμενη απαγόρευση της χρήσεως του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση. Ειδικότερα, αφενός, η προσφεύγουσα δεν παρέχει καμία διευκρίνιση όσον αφορά τη φύση και τη βαρύτητα αυτών των συνεπειών. Αφετέρου, η προσβαλλόμενη απόφαση έχει, εν πάση περιπτώσει, ως μοναδικό αντικείμενο και ως μοναδική συνέπεια την άρνηση καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι την επιβολή απαγορεύσεως στην προσφεύγουσα να χρησιμοποιεί το εν λόγω σήμα στο έδαφος ενός ή πλειόνων κρατών μελών στα οποία αυτό έχει καταχωρισθεί ή ακόμη και απλώς χρησιμοποιηθεί με νόμιμη αιτία υπό την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 2008, L 299, σ. 25).
- 215 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως καθόσον έκρινε ότι η προσφεύγουσα δεν είχε αποδείξει την ύπαρξη νόμιμης αιτίας όσον αφορά τη χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση.
- 216 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η δεύτερη αιτίαση του τρίτου σκέλους του μοναδικού λόγου ακυρώσεως και, κατά συνέπεια, το τρίτο σκέλος και ο λόγος ακυρώσεως στο σύνολό τους.
- 217 Κατόπιν των προεκτεθέντων, η προσφυγή απορρίπτεται.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 218 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα.
- 219 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με τα αιτήματα του EUIPO και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει τη Shoe Branding Europe BVBA στα δικαστικά έξοδα.**

Gervasoni

Madise

Kowalik-Bańczyk

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς	2
Αιτήματα των διαδίκων	4
Σκεπτικό	4
Γενικές σκέψεις επί του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009	5
Έννοια της φήμης του προγενέστερου σήματος	5
Ανάγκη υπάρξεως συνδέσμου ή συσχετισμού των αντιπαρατιθέμενων σημάτων	6
Είδη προσβολών της φήμης ή του διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος	7
Κανόνες αποδείξεως και σχέση μεταξύ της υπάρξεως προσβολής και της υπάρξεως νόμιμης αιτίας ...	7
Έννοια του οφέλους που αντλείται αθέμιτα από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενεστέρου σήματος	8
Έννοια της νόμιμης αιτίας	9
Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά την έλλειψη φήμης του προγενέστερου σήματος	11
Επί του δευτέρου σκέλους, το οποίο αφορά την έλλειψη προσβολής της φήμης ή του διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος	15
Επί της πρώτης αιτιάσεως, η οποία αφορά την εσφαλμένη εφαρμογή του «τεστ του μέσου καταναλωτή»	15
Επί της δεύτερης αιτιάσεως, η οποία αφορά έλλειψη συνολικής εκτιμήσεως του βαθμού ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων	18
Επί της τρίτης αιτιάσεως, η οποία αντλείται από τη μη συνεκτίμηση του ισχνού εγγενούς διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος	21
Επί της τέταρτης αιτιάσεως, η οποία αντλείται από έλλειψη αυτοτελούς εκτιμήσεως και, εν πάση περιπτώσει, από εσφαλμένη εκτίμηση του κινδύνου προσβολής του διακριτικού χαρακτήρα ή της φήμης του προγενέστερου σήματος	22
Επί της πρώτης υποαιτιάσεως, η οποία αφορά την έλλειψη αυτοτελούς εξετάσεως της υπάρξεως προσβολής της φήμης ή του διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος	22
Επί της δεύτερης υποαιτιάσεως, η οποία αφορά την έλλειψη αποδείξεως της υπάρξεως προσβολής στη φήμη ή στον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος	24
Προκαταρκτικές εκτιμήσεις επί των κρίσιμων παραγόντων	25
– Βαθμός προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού	25
– Βαθμός συγκλίσεως των επίμαχων προϊόντων	25
– Βαθμός ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημάτων	25

– Εύρος της φήμης του προγενέστερου σήματος	25
– Βαθμός διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος	26
Συνολική εκτίμηση περί της υπάρξεως συνδέσμου μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων	26
Συνολική εκτίμηση του κινδύνου αντλήσεως αθέμιτου οφέλους από τη φήμη του προγενέστερου σήματος	28
Επί του τρίτου σκέλους, το οποίο αντλείται από την ύπαρξη νόμιμης αιτίας χρήσεως του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση	30
Επί της πρώτης αιτιάσεως, η οποία αντλείται από τη μη εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με τη χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση	30
Επί της δεύτερης αιτιάσεως, η οποία αντλείται από πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την ύπαρξη νόμιμης αιτίας.....	31
Επί των δικαστικών εξόδων	32